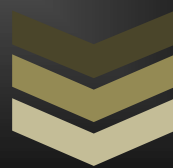

Ние искаме само твоята душа

Рок сцената и Окултизмът:
Дати, факти, скрити причини

У. Боймър

Издателство „Давид“ ЕООД
адрес: София 1404, ул. Луи Айер, бл. 256 вх Б
тел. 68-47-27

Преведе от немски
Валя Стоева

НИЕ ИСКАМЕ
САМО
ТВОЯТА ДУША
У. Боймър)

Худ. редактор
Лили Басарева)

Редактор
Катя Илиева
Печат
Лик" ООД

ISBN 954-9680-01-7

U. Baumer
WIR WOLLEN NUR
DEINE
SEELE
1984 by Christliche Literatur-Verbreitung e. V.

Съдържание

Предговор към 4. издание.....	3
Раждането на окултизма	3
Sympathy for the Devil (Симпатия към дявола) Големият звяр 666	10
Определяне на местонахождението	14
Под демонично влияние? „Понякога става страшно!"	20
Хотел Калифорния - Eagles („Орлите").....	24
Hightway to Hell - Хеви метъл и бяк метъл	32
Подценяване и преувеличаване?.....	37
Каква роля играе музиката?	39
„Окултната експлозия"	44

Настоящата книга е опит за разкриване на връзките между различни рок интерпретатори, сред които Black Sabbath, Rolling Stones, Deep Purple, Beatles, AC/DC, KISS, Led Zeppelin, Джон Ленън, Рони Джеймс Дио, Ози Озбърн, Мик Джагър и др., "и изпълнените с тайнственост практикуващи окултисти -сатанисти.

Наред с филмовите режисьори, писателите, художниците и други хора на изкуството има и музиканти, които практикуват черна магия, спиритизъм и участват в сатанински ритуали. Тяхната цел е „посланието“ им да бъде широко разпространено сред публиката.

Авторът на тази документална книга си поставя за цел да ни покаже скритата страна на нещата, на проявите на известни рок изпълнители.

Покрити с тайнственост в голямата си част, прикритите „диверсии“ на рок интерпретаторите, известни единствено като дати и факти, тук са осветлени по шокиращ начин.

В книгата ще се запознаете с изявления, илюстрации и коментари на известни изпълнители, които потвърждават дълбоката им връзка с врага на безсмъртните ни души - Сатана.

Библейските постановки водят автора и читателя до изводи, които за всеки запознат отблизо с материала са единствено логичните.

„От край време музиката и магията във всички култури са били много близки. Музиката, която влияе не само върху интелекта, но най-вече и върху емоционалните сфери у човека и достига до подсъзнанието, изглежда е един от пътищата, по които човек може да долови фрагменти от една друга реалност дори у самия себе си. На композитори на електронна музика като Карлхайнц Щокхаузен тези взаимовръзки са отдавна познати. — Магия се прави и се изживява най-вече в рокмузиката на западните култури...”

(„Рокмузика и магия", Rock Session I)

„Използването на окултна медитация, магии и опиати, призоваването на тъмни сили не от вчера е съставна част на художествената дейност. Суеверие и заклинателни формули принадлежат отдавна към света на изкуството. Във всички области на художествената дейност може да се открият следите им, а и рокендролът е част от тях. Може би именно той е особено подходящ за тяхното влияние...”

(„Рок и черна магия", Spotlight, 10/1978)

„Няколко рокгрупи стоят заедно в кръг и пият купи, пълни с кръв. Някои падат на колене и призовават заедно дявола.”

(Рокзвездата Литъл Ричард през лятото на 1980)

Предговор към 4. издание

Когато преди 2 години излезе първото издание на „Ние искаме само твоята душа“, не предусетихме широкия интерес, който книгата със своята деликатна тематика щеше да предизвика. Появиха се много читателски писма, разговори, анкети и дискусии. Определени въпроси закономерно излизаха отново и отново на повърхността. Между тях бе и въпросът дали тази книга е насочена срещу рокмузиката въобще, или само срещу стилистичната ѝ насоченост, срещу хард рока.

Всъщност „Ние искаме само твоята душа“ се опитва да покаже определени връзки, които съществуват между различни рок интерпретатори в тайнствената област на окултизма. Освен филмови режисьори, писатели и художници, има и музиканти, които практикуват черна магия, спиритизъм и сатанински култови служения и искат да пренесат сред хората тяхното „послание“. Нерядко под едно такова було се крие друг мотив — безскрупулни гешефтарства. Същото важи и за извращенията в хард рока и хеви метъл сцената, които от няколко години са от най-съмнителните и будещи тревога прояви в музикалния свят.

В своите изследвания авторът събира интересни информации за задкулисите намерения на популярни състави. Мистериозни, в по-голямата си част малко познати задни планове на различни изпълнители се разкриват с помощта на факти, шокиращи взаимовръзки се разбулват.

Авторът критикува и едновременно провокира читателя с разсъждения, които му показват Библейската светлина на проблема.

Раждането на окултизма

Годината е 1969. Три години след това е публичното откриване на първата сатанинска „църква“ в Сан Франциско, което оповестява „ерата на молитвите към дявола“ и дръжкото навлизане на култа към Сатана в музиката. В рока това начало се поставя от английската група **Black Sabbath** (Черна събота).

Името съдържа точно това, което обещава: ново по вид сценично шоу, в което твърдата музика е илюстрирана с черна литургия, дяволски заклинания и поклонение пред дявола. Групата се развива като олицетворение на „окултния рок“ — прототип на онзи особен бранш в музиката, при който на преден план в текстовете и сценичното поведение стоят ясни окултни елементи (магия, спиритизъм, сатанизъм и т. н.). Тази комбинация от хард рок, култ и сатанизъм се превръща в школа (стил). **Black Sabbath** става пионер за тези групи от младата генерация на хеви метъл сцената, които в последно време научиха своята публика да се кланя на дявола и страха.

Рок енциклопедията съобщава: **Black Sabbath** се закле през 1969 година в Бирмингам за тотален рок и се кръсти в един филм на ужасите с Борис Карлоф. Година по-късно квартетът стана хит група от двете страни на Атлантическия океан със своя аранжиран за 10 минути „Debilien-Trip „Paranoid“. Ози Озбърн (вокал), Тони Айоми (китара), Гийзър Бътлър (баскитара) и Бил Уърд (барабани) се впуснаха преди всичко в сценични ритуали и започнаха да се изявяват със своите брутални детски игри в работническите квартали на Бирмингам, докато станаха популярни като романтичните рок беззаконници. Успехът им сред малолетната публика нарасна за сметка на неуважението на критиците. С провлачен лавинен саунд и виещ соло вокал те пресъздаваха шокиращи обществото текстове от рода на: „...Вземи си един живот, ще

бъде евтино, убий някого, никой няма да плаче. Свободата е твоя, изпълни само своето задължение — ние искаме само твоята душа" (Cornucopia).

Те въодушевиха младежта на Америка дотолкова, че групата си осигури постоянни турнета, както с това изпълнеше джоба си.

Едва когато някои от музикантите бяха вече рухнали, групата прекрати трескавите си пътувания из Съединените щати. Обърн обоснова това обаче така: „Америка е най-сатанинската страна на света. За долари янките правят всичко. Хората (със своята страст към опиати) са като истински кошмарни сънища. Учудвам се защо половината от тях не идват на концертите с ковчежи”¹.

За първия албум на **Black Sabbath** рок музикантът експерт Тибор Кнайф коментира:

„Дебют албумът на **Black Sabbath** излезе в годината, когато **Deep Purple** издаде своя „In Rock”, и то пак в Англия. От него в хард рока навлезе един страничен момент, който поради вдъхновението от Хичкок може да се нарече „рок на ужасите”. Смисълът на насилието тук е представен облагороден, като преклонение пред зловещото, а заглавната композиция на албума е грундирана с камбанен звън и с онази злокобна умалена квинта, така наречения тритонус, която в по-старите руски композиции не пропуска да подчертае въздействието на потиснатост. Както в най-добрите филми на дракула, ужасът се постига в самата игра със сенките, текстът не назовава, а само загатва атмосферата на злокобие от предшестващата нощ. За близостта до черната магия свидетелстват и вътрешното оформление, и това на обложката на албума от 1970 година: тайнствен, обърнат надолу кръст. Обложката представлява една порутена къща, изсъхнал клонак и една бледа дъщеря на дракула, която стои някъде в небитието”².

Антон Лавей, първият „свещеник” на Сатаната, основал първата официална сатанинска църква в САЩ („First Church of Satan”), обяснява през септември 1968 година: „Множеството последователи на злото изрича молитвата „Отче наш” обратно, прибавя към нея цинизми и стъпква христовия кръст с крака или го носи обърнат надолу.”

Ето част от заглавната композиция „Черната събота”:

„Какво е това?! То стои пред мен. Образ в черно, който ме сочи!

*Обръщай се бързо и бягай
Открий избраните!*

Черната фигура с очи от огън показва на хората своите желания.

Виждам пламъците как се издигат все високо и по-високо.

О, не, не, не, не! Моля те, Боже, помогни ми!!!”

В песента „NIB” Луцифер (Сатана) се домогва до душата на слушателя:

„Някои хора казват, че моята любов не може да бъде истинска. „Моля те, повярвай ми, любимецо мой, и аз ще ти покажа. О, обичай ме сега и ти няма да съжаляваш да прекъснеш живота, който живееше преди нашата среща... Моето име е Луцифер — моля, взemi моята ръка!”

Първата дългосвиреща плоча на Black Sabbath предизвиква от една страна вълна от възмущение, отхвърляне, но от друга — одобрение, и това става причина за

истински бум в книгоразпространението. Литература за черната магия, култа към вещици и призоваването на духове изведнъж намира огромен пазар.³

Сама обложката на дългосвирещата плоча „Reflection” — Black Sabbath, се хвали:

„За първата си дългосвиреща плоча те призоваха Сатана, който, разбира се, действително дойде. Той им обеща успехи в цял свят при условие, че ще свирят всяка година на Великата събота. И двете страни държат на думата си и днес. Шест дългосвирещи плочи и завладяващи концерти пред феновете им от цял свят. Там те свиреха своя адски горещ рок, идеално поддържана висока температура на музиката точно като за празник на ада. За черните кървави Съботи.

„И ти, бедни глупако, който държиш тази плоча в ръцете си, знай, че си им продал душата си, защото тя ще бъде впримчена в този адски ритъм, в дяволската сила на тази музика. И това охаване на тарантула ще те накара да танцуваши без край, без почивка.”

За почитателите има и лепенки, които свободно и открито съобщават: „I'm possessed by „Black Sabbath” („Аз съм обладан от „Black Sabbath”)! ”

Висша степен на демоничност излъчва обложката на дългосвирещата плоча „Съботата, кървава събота”, на която е изобразен отвратителен сатанински ритуал. Тук е числото с тъмна слава 666 — числото на Антихрист (от Откровението 13:18), което за поклонниците му играе важна роля. Числото 666, което виждаме и върху някой фенклуб — фланелки с пиратските череп и кости, се приема като открито вероизповедание на сатанизъм.

Барабанистът на **Black Sabbath** Бил Уърд веднъж открито заяви, че „Сатана би могъл да бъде бог”⁴.

Неговият колега Ози твърди, че веднъж бил принуден да гледа 26 пъти (!) окултния филм „The Exorcist” — „Изгонване на зли духове”⁵. Той сам казва за себе си: „Не зная, дали не съм медиум на някоя отвъдна сила. Но искрено се надявам, че не е това, което мисля — да е на Сатана”⁶

Невероятно, но факт

След тези признания на музикантите не е учудващо, че в една от песните си те дават дума лично на Сатана: „Господ на този свят” („Lord of This World”)⁷.

„ Ти проучваш своя дух и не знаеш от къде да започнеш. Не можеш да намериш подходящия ключ за твоето сърце. Ти мислиш, че го знаеш, но никога не си сигурен. Душата ти е болна, но ти никога няма да намериш лекарство.

Този свят беше сътворен за теб от някого в небето, обаче ти избра лоши пътища вместо любовта. Където и да живееш, ти ме правиш Господ на този свят. Твоята душа, която аз ти взех, никога няма да липсва някому.

Господ на този свят — притежателят на всичко! Господ на този свят — той сега е твой изповедник.

Ти си мислиш, че не си виновен, и няма за какво да се страхуваш. Ти казваши, че не ме познаваш — та това не е ли ясно? Ти се обръщаши към мен — с цялата си светска алчност и надменност. Но ще се обърнеш ли пак към мен, когато умреш?”

Тази песен е от дългосвирещата плоча „Господарят на Реалността" — „Master of Reality" — 1971. На същата плоча с умението си да преобразяват **Black Sabbath** реализират и следното парче, което — невероятно, но факт — звучи съвсем християнски:

„After Forever" ⁷.

„Мислил ли си някога за твоята душа — може ли тя да бъде спасена? Или може би си мислиш, че просто ще останеш в гроба, когато умреш? Бог само мисъл в главата ти ли е, или той е част само от теб?

Христос само име ли е, което ти веднъж прочете в една книга, когато беше в училище?... Аз видях истината. Да, съзрях светлината и променен пътищата си. И в края на нашите дни ще бъда подготвен, докато ти си самотен и страхлив. Възможно е да се страхуваш от това, какво биха казали приятелите ти — ако знаеха, че вярваш в Бога?

Преди да критикуват, те трябваше да разберат, че Бог е единственият път към любовта... Мисля, истина е, че имаше хора като теб, които разпънаха Христос. Вярвам, тъжно е, че твоето мнение беше общоприетото. Ще бъдеш ли спокоен за себе си, когато твоята смърт е близо и, да кажем, ти не вярваш? Имаше възможността, но ти отхвърли предложението, сега не можеш да поправиш нещата.

Може би ще размислиш все пак, преди да кажеш Бог е мъртъв и забравен. Отвори очите си и просто разбери, че той е единственият, който може да те спаси сега от всичките ти грехове и омраза. Или ще продължиш да се по-доиграваш на всичко това, което чуваш сега? — Да! — Мисля, че е твърде късно за теб."

Надявам се, че от този кратък откъс става достатъчно ясно как дори вярващи християни могат да бъдат заблудени от хитростта на Лукавия. Един „набожен" текст като „След завинаги" („After Forever") все още не дава сигурно обяснение на скрития духовен смисъл! Още апостол Павел посочва, че Сатана знае как изкусно да се маскира и да измами хората, за да се хванат на въдицата.⁸

Със сигурност някой ще забележи: А металните кръстове, които членовете на групата носят? Не е ли това израз на техните християнски възгледи, а? Никога! Познавайки опасностите от досега с демоните, определени окултисти (тези с белите магии) се предпазват от тях с такъв кръст. Според тях злите сили трябва да се страхуват от него. Обаче четиримата „рокери на ада" не се страхуват да си окичат кръстовете, дори от време на време обърнати надолу...⁹

Боб Ларсън, известен в САЩ християнски експерт в областта на рокмузиката, изразява извънредно безпокойство, свързано с броя на почитателите на **Black Sabbath** дори и сред християнската младеж:

„Бях шокиран, като открих толкова много млади хора, изповядващи Христа, които си купуват Black Sabbath и ги слушат, при все че знаят за сатанинските увлечения на тази група. Някои се опитаха да защитят **Black Sabbath**, като се позоваваха на текста на една тяхна песен „After Forever" — „След завинаги" ¹⁰.

Небе и ад

След осмата дългосвиреща плоча на **Black Sabbath** — „Never Say Die" (1978) гръмва сензацията, че водещият, Ози Озбърн, който е съсипан от алкохолизъм, като се обръща назад, коментира своето напускане кратко:

„Всъщност не можех да остана повече тук, иначе трябваше да съм вече в сандъка.

Беше дванайсет без пет. Ако останех в **Black Sabbath**, щеше да има скоро Кейт Муун, Поркането беше мое хоби..."¹¹.

„Без певец **Black Sabbath** струва точно толкова, колкото телевизор без кинескоп" е коментарът на едно рок списание. В лицето на бившия певец на **Rainbow** — Рони Джеймс Дио, който показва огромното си влечение към окултизма, в края на краищата групата намира пълноценен заместник.

През 1980 година излиза дългосвирещата плоча „Heaven and hell" — („Небе и ад"). На черната ѝ обложка са изобразени три ангела с ореоли — е, разбира се, с червен лак на ноктите, задължително играещи на карти и с по една димяща цигарка! Така че по-скоро паднали ангели и повече „hell" отколкото „heaven" (по-скоро „ад", отколкото „небе")!

В края на 1981 година излиза „Mob Rules", чиято заглавна композиция става водеща в музиката на окултно фантастичния филм „Heavy metal". „Live evil" е заглавието на един двоен лайф албум. То отразява в кратка форма себе оценката на групата и това, което хиляди почитатели завинаги ще свързват с името **Black Sabbath**.

На един от концертите Рони Джеймс Дио демонстрира сатанински поздрав, показалецът и малкия пръст са опънати нагоре (символът на двата рога). Едновременно с това певецът изкрясква на тълпата, а тя му отговаря по същия начин. Дио поглежда към знака, който прави с ръката си, и казва: „Много хора вярват, че разбират какво значение има това, но ние наистина знаем какво означава." ¹²

Корицата на дългосвирещия солоалбум на Рони Джеймс Дио „Holy Dever“ (1983). Дяволът приветства купувача на плочата с рок сатанинския поздрав. Той е хвърлил в бушуващото море един човек, окован във вериги, в когото не е трудно да различим католически свещеник.

Голяма сензация става, когато бившият идол на **Дийп Пърпъл** (тъмно виолетово) — Ян Гилън, най-неочаквано поема работата на напусналия през март на 1983 г. Дио.

„Те се дерат като обладани от дявола“, описва едно младежко списание държанието на новата формация и продължава: „На обложката се хили дяволито мутрата на едно новородено бебе на ада. Рога върху голото му чело, зъби на вампир, проблясващи от ъглите на устата и предълги, остри, жълти нокти на пръстите.“ С „Born again“ („Роден отново“), заглавието на съвсем новата им дългосвиреща плоча, се представиха драконите на хард рока през септември на дългоочакваното си турне из Германия.

И действително „дяволските поклонници на рока“, както сами обичат да се наричат, привличат на концертите си стотици почитатели на **Black Sabbath**, където под адски силните звуци се отслужват черните литургии. По сцената се стеле зеленикаво бяла мъгла, когато групата с удари на чук възвестява началото на песента „Born again“. На заден план на екрана просветват очертанията на английското жертвеното капище Стоундхендж... До колене в мъгла, Ян Гилън като обладан разклаща кафявите си

кичури и реве към вилнеещата тълпа, която омагьосана обслужва с танц черната литургия¹³.

Един почитател отбелязва: „С тяхната музика човек може да бъде дрогиран и без наркотици."

Ози Озбърн („Любимецът на Луцифер", както го нарича едно музикално списание) също така се впуска да поднови своя окултен имидж, което не само му се отдава, но му донася и дъжд от злато, та и платина за няколко милиона продадени плочи.

Вътрешната страна на обложката на лайф албума на Ози „Speak of the Devil"^{1*} („Говори на дявола", 1982) го представя като вампир. В „Bark at the Moon"^{2*} („Вой към Луната", 1984) той успява да се превъплъти като върколак. Покритата с тайнствени писмени знаци дългосвиреща плоча „Diary of a Madman" показва как „любимецът на дявола" жестикулира под обърнат кръст.

Като част от своите погнусяващи спектакли на живо Ози Озбърн отхапва главите на няколко птици, а веднъж отхапва даже и главата на един мъртъв прилеп, който някой му подхвърля на сцената. И за това му се налага да се подложи на

мъчителна серия от инжекции против бяс.¹⁴ Соло дебютът на Озбърн (1981) е отбелязан в едно младежко списание със следните думи:

„Ози Озбърн, както винаги пълен със символи, отново напомня за себе си след отпадането си от **Black Sabbath** с дългосвирещата плоча „Bizzard of Ozz“. На обложката на плочата Ози е загър-нат с червена свещеническа одежда сред мъгла, черепи, черна котка и голям кръст, издигнат в знак за атака...

Така че не е за учудване защо в една песен Ози се превръща в най-бруталния поклонник на дявола и окултист на новото време, към чиито последователи принадлежи и Джими Пейдж от **Led Zeppelin**:

„Mr. Crowley (един от най-големите окултисти сатанисти на нашето време — бел. пр.), I wanna know what you meant“¹⁵.

Тук Ози Озбърн се отплаща на Алистър Краули и катапултира в книгата „Рекордите на Гинес“: „Mr. Crowley“ е най-продаваната картинна плоча, която някога е била издавана“¹⁶.

Sympathy for the Devil (Симпатия към дявола) Големият звяр 666

Магьосникът Алистър Краули (1875-1947) се счита за най-големия сатанист на XX век. През 1896 година в Стокхолм той получава видение, което му създава увереност, че той е Антихрист. Така от тогава той започва да се нарича „The Great Beast 666“ („Звярът от бездната“, Откровение 11:7) и да вярва, че ще бъде използван от окултни сили със свръхестествено знание и способности като канал за комуникация с човечеството.

Краули коментира своята мисия като временна, „да предизвика раздвижване на окултните сили, които до края на това столетие ще достигнат върхната си точка в просвещението на всеки един“. Той вижда себе си като пророк, който ще доведе нова ера (new age) и ще помете остатъците от престарялото и вече неподходящо за живота християнство. Много показателни са думите на Краули: „Сатана не е врагът на човечеството“. Той е... живот... любов... светлина" и „Пътят към небето преминава през ада!"

Целта на Краули е човекът да усвои силите на демоничния свят и да се превърне в господар на Земята.

Наред с практикуването на черна магия и сатанизъм, както и интензивна наркомания съществена роля в кариерата на Краули играят и сексуалните завоевания. Негови приятели и познати го описват като ненаситен, а той през целия си живот има неизброими връзки както с мъже, така и с жени, при все че от друга страна, както казват, той съвсем не е с нормални човешки наклонности. Позовавайки се на индийския култ към Тантра, той пропагандира теорията, че сексуалните заблуждения са акт на сексуална магия. С времето той се занимава все повече със сатанизъм и започва да му се услажда телесният садизъм. Към неговите многобройни перверзни спада също и това, че ходи по голяма нужда на килимите. При това той твърди, че изпражненията му са свети.

Алистър Краули написва много стихотворения, есета и описания на своите окултни философии и преживявания. Голяма част от тях са от порнографско естество. За негово главно произведение се смята „Book of the law“ („Книгата на закона“), която е продиктувана от неговия дух водител, демона Ейуас, в Кайро през април 1904 година. Това е една антибиблия, в която Краули описва сатанинското си учение и формулира своята максима:

„Do what thou with shall be the whole of the law" — „Прави каквото искаш, това е целият закон!"

По тази заповед и по примера на Краули се развива тъмният свят на тайнствени ритуали и дискретни окултни ложи, в които се практикува черна магия, призоваване на дявола и рядко срещани жертвоприношения дори и на хора. Алистор Краули е проникнат от страстта си към злото и от разюзданост. Той става бацилоносител на злото, със своите черно магически видения и практика той заразява невероятно много хора и ги завъвежда във властта на мрака. Цените на неговите книги и до днес достигат петцифрени числа.

Журналистът Хорсет Кнаут в своята книга „Заветът на злото" отбелязва: „Това, което през живота си А. Краули е измислил, проучвал, публикувал и практикувал, за много окултни групи е ръководещо и днес. Чрез Краули те намират един нов начин на живот, едно ново състояние на духа, една нова религия. Голямото разпространение на своето учение в Европа и особено в САЩ Краули така и не доживява. След един живот, изпълнен с приключения, той умира през 1947 година в своята родина наркоман, душевноболен и самотен."¹

Led Zeppelin

Понастоящем за най-значителни последователи на учението на Краули се считат Джими Пейдж — ръководител на междувременно разпадналата се известна група **Led Zeppelin**, и филмовият режисьор Кенет Енгър, който някога въвежда **Rolling Stones** в духовния свят на Краули.

Когато след турнета и записи на плочи Джими Пейдж се нуждае от нова сила, той се оттегля в къщата си на брега на Лох Нес. Преди това призрачната къща е притежание на А. Краули, който отслужва там окултни ритуали за ръкополагане в своя тайнствен култ.

Наред с музиката Пейдж се занимава и с книжарница за окултна литература. Китаристът обяснява във връзка с това: „В Лондон нямаше добра окултна литература и аз съжалявах, защото трябваше да ходя на различни места, за да намеря книгите, които исках."²

Между най-познатите и успешни песни на Led Zeppelin е „Stairway to heaven", която описва едноименния култ от египетската митология. Текстът на тази песен обаче съдържа в закодирана форма сатанинско вероизповедание. Ако чуете „Stairway to heaven" отзад напред (което е невъзможно с обикновените грамофони), ще доловите следните фрагменти от изречения:

„Listen! We have been ther... I will sing, because I live with Satan... Serve me!... There is no escaping it... with Satan... if we've got to live for Satan... Master Satan..."

„Чуйте ние бяхме там... Аз ще пея, защото живея със Сатана... Служи ми!... Там няма отървяване... със Сатана... когато трябва да живеем със Сатана... Господ и повелител..."

По това време играта с обръщане на записи върху плочи, чрез която могат да бъдат предадени тайни послания („backward masking"), е придобила вече лоша слава. Голяма е вероятността този метод да води началото си от Алистор Краули, според чието учение ако човек наистина иска да се занимава с окултизъм, трябва да бъде в състояние „да говори, да чете, да пише, да мисли и разбира този обърнат език."

Ето един още по-шокиращ пример за „backward masking": в песента „When Electricity Come to Arkansas" на групата **Black Oak** Arkansas певецът издава на едно място странни звуци. Прослушани в обратен ред, те стават: Сатана, Сатана, Сатана. Той е бог. Той е бог. Той е бог."⁴

„Решаващият фактор за всяка успешна рокгрупа е енергията: способността да излъчваш енергия, да приемаш енергия от публиката и да я предаваш обратно.

Рокконцертът всъщност не е нищо друго освен ритуал, при който се освобождават и транспонират психични сили. Концертите на Led Zeppelin се основават най-вече на силата на звука, повторението и ритъма.

Те имат голяма прилика с транс музиката на Мароко, която по своя произход и цел има магически характер. Всяка художествена музика, живопис и литература е естествено заклинание и магия, които се използват, за да се постигнат определени цели.

*Целта при концертите на **Led Zeppelin** е постигане на енергия при музикантите и при публиката. За да стане това, трябва да се отрицат изворите на магическата сила, колкото и да е опасно това.*"⁵

Rolling Stones

Rolling Stones се впускат само временно във флирта със сатанинския култ. Те се появяват през 1967 година със заглавието на дългосвирещата плоча „Their Satanic Majesties Request“ („Желанията на Техни Сатанински Величества“). Както певецът на Rolling Stones Мик Джагър по-късно признава, не друг, а именно върховният жрец на сатанинската църква в Сан Франциско — Антон Лавей, е вдъхновил групата за тази плоча. Малко по-късно възниква прословутата песен „Sympathy for the Devil“ („Симпатия към дявола“), която се превръща в химн на поклонниците на Сатана в Америка.⁶

Тони Санчес, приятел на стоунерите, разказва за едно от излизанията им на живо: „В кулминацията на „Sympathy for the Devil“ Джагър разкъса яркочервената си фланелка и върху тялото му се разкри една огромна отвратителна татуировка, която изобразява дявола. Аз започнах да си задавам въпроса, дали той не се е занимавал с черна магия много по-интензивно, отколкото ние предполагахме.“⁷

Пред списанието „Rolling Stones“ китаристът Кейт Ричард подчертава: „Черната магия е нещо, което всеки би трябвало да изследва. В нея има големи възможности. Много хора са си играли с това, у всекиго е останало по нещо от това. Защо има вуду култове? Всички тези неща са отхвърлени като суеверие и като бабини деветини. Не съм експерт, но никога не бих казал това. *Опитвам се само да направя нещата обществено достояние...* Има магьосници, които мислят, че ние сме тайни агенти на Луцифер, други мислят, че ние сме самият Луцифер.“

Заглавието на албума им „Get Yer Ya-Ya's Out“ (1970) произлиза от едно изречение, което често се среща при вудукултовете (черната магия на африканците). Части от дългосвирещата плоча „Goat's Head Soup“ (1973) дори се изпълняват „на живо“ при един вуду ритуал. В една от песните може да се чуе дори крясъкът на обладан от нечист дух. На вътрешната страна на обложката на плочата има отрязана козя глава, която плува във врящ котел. Козята глава е класически символ на сатанизма (символ на Луцифер).

След казаното дотук не е за учудване, че Кейт Ричард установява, че песните на **Rolling Stones** възникват често съвсем спонтанно, както при вдъхновение от спиритически сеанс. Той обяснява, че голяма част от песните им идват от хора, които са отзивчиви явни медиуми.¹⁰

Игра с огъня

Особено внимание заслужава връзката между **Rolling Stones** и ученика на Краули — Кенет Ен-гър. Той, „магьосникът на киното“, както сам се нарича, в своята филмова дейност представя изказвания на Краули за магии, сексуалност и насилие. Делото на живота му е филмът „*Luzifer Rising*“, („Бунтът на Луцифер“). К. Ен-гър избира певица на **Rolling Stones** — Мик Джагър, за главената роля в „Бунтът на Луцифер“. Неговият предшественик в тази роля, китаристът Боби Бюсолейл, по необясними причини полудява и извършва зверско убийство. С кръвта на своята жертва той написва неизвестни писмени знаци.

„Всички нас ни беше малко страх от Кенет“, споделя Тони Санчес, „около него винаги се случваха необясними неща.“¹¹

Въпреки тези потискащи чувства Мик Джагър композира за филма „*Invocation of my Demon Brother*“ („Повикът на моя брат демон“) допълнително хипнотично звучене на синтезатор към един фрагмент от „*Luzifer Rising*“ и играе ролята на Луцифер. Един филмов критик казва за този филм: „... адска фантасмагория, в която Ен-гър призовава демони, отслужва вид черна литургия и натрупва тайнствени призрачни картини.“¹²

Може би Мик Джагър щеше да остави своя талант в служба на Ен-гър и занапред, ако не се беше случил един съдбовен и катастрофален инцидент. Датата е 6 декември 1969 година. На *Алтамонт Спийдуей*, една занемарена автописта близо до Сан Франциско, Rolling Stones заедно с други групи иска да организира безплатен рок фестивал като завършек на едно турне из САЩ. Алтамонт със своите повече от 300 000 посетители се превръща в едно чудовищно кърваво изстъпление на рокгрупата „*Hell's Angels*“ („Ангели от ада“), която е определена за отговорник за реда, но се напива и най-брутално тероризира публиката.

Но до пълна и окончателна катастрофа се стига, когато вечерта като кулминация на фестивала излизат Rolling Stones. При песента „*Carol*“ за голямо учудване една млада двойка се съблича гоила и „пълзи по посока на сцената, сякаш тя е главен олтар, а те искат да се принесат в жертва на ботушите и тоягите на „Ангелите“, разказва Тони Санчес. Колкото по-брутално ги биеха, толкова по-ясно се виждаше, че те са принудени от някаква свръхестествена сила да се предложат в жертва на тези агенти на Сатана. Бруталността надскочи всички очаквани възможности. Тя действаше като архаичен ритуал: жертвите не само понасяха болката и жестокостта, но просто жадуваха за тях.“¹³

Когато Rolling Stones запяват „*Sympathy for the devil*“, „Ангелите“ започват да налагат безразборно слушателите. Кървавият ръкопашен бой пред сцената вече не може да бъде спрян. Концертът е напълно без контрол. Мик Джагър мърмори: „*Винаги когато играем този номер, се случва нещо!*“¹⁴

„В „*Sympathy for the devil*“ се концентрираше цялата разрушителна ярост, която кипеше в тълпата“, обяснява Санчес, „Ангелите на ада“ миришеха на кръв, във въздуха се носеше убийство, проблясваха ножове. Stones винаги бяха играли насилие, а сега не можеха да се отърват от духовете, които бяха призовавали.“¹⁵

Когато след това гримираният като Луцифер Мик Джагър запява рок парчето „*Under my Thumb*“, „*Hell's Angels*“ съвсем хладнокръвно промушват чернокожата 18-годишна Меридит Хънтър непосредствено пред сцената! Така със смърт и насилие завършва излизането на сцената на **Stones**. Този концерт завършва с още три смъртни случая и безброй ранени: „В натъпканата с хора, палатки и леки коли зона на фестивала бяха регистрирани най-малко 20 тежки произшествия. Един Plymouth мина с висока скорост през тълпата и уби двама души. Един младеж, упоен от ЛСД, потъна в един канал, а друг, на когото краката бяха попаднали в огъня, трябваше да бъде откаран до амбулаторията с тежки обгаряния. Деветнадесет лекари и психиатри ра-ботиха по

случаите, свързани с преждевременни раждания, употреба на наркотици, наранявания вследствие на побоищата." ¹⁶

Мик Джагър се почувства много зле от практикувания сатанизъм и веднага прекратява контактите си с Кенет Енгър и съдействието си във филма му. „Преди — коментира Енгър — той разбираше магията само като игра, но сега той схвана, че този вид реалност, можеше да разруши групата. Два или три подобни случая групата не би издържала. Той приемаше филма като лудория, но сега изведнъж беше сериозно въввлечен, за да го намира вече за забавен." ¹⁷

Докато под впечатленията на случилото се **Rolling Stones** се отдръпват от манията на Краули, обръщат се към по-малко рискован шоубизнес и се задържат на рок сцената, то колегата им, *Греъм Бонд*, трябва да заплати далеч по-висока цена за заниманието си с магии. Свирещият на саксофон и кийборд Бонд, който се смята за извънбрачен син на Алистър Краули, заплаща с живота си:

„Според изказването на мениджъра му, Бонд се бил разделил с наркотиците и бил в оптимистично настроение поради новия договор за грамофонна плоча. На 8 май 1974 година той се качва в метрото на лондонския Финсбъри парк. Влакът, пред който той пада, така го обезобразява, че той е идентифициран едва след два дена по отпечатъците на пръстите му. Единственото нещо, което остава здраво от него, е сребърният амулет, който носи на шията си."

Във връзка с това приятелката му Даяна Стюарт си спомня пред „New Musical Express" за инцидента при записването на една плоча, когато музикантът извършва пълния ритуал на Краули „The Brining Down of the Light" и изведнъж по необясними причини цялата стена на студиото избухва в пламъци. ¹⁸

Определяне на местонахождението

Окултизъм, магия, Сатана и демони — какво се крие зад всичко това? Има ли изобщо нещо? В нашето „изяснено", съобразено с материализма време на мнозина тези неща изглеждат нереални, а вярата в тяхното съществуване е като остатъци от „мрачното средновековие". Само необразованите и суеверни хора вярват още в съществуването на Сатана и неговите демони — се аргументират те — ... или не може ли все пак зад тези „шуротии" да стои нещо истинско...? Трябва да стане напълно ясно, че съществуват хора, между тях и големи рок музиканти, които твърдо разчитат на съществуването на мощта и злото.

Досега ние се запознахме само с няколко малки примери за това. Ще се запознаем с още много рокгрупи и музиканти, които доказват достатъчно ясно присъствието и въздействието на тъмните сили. За да може правилно да бъдат разбрани и оценени шокиращите факти, които пак ще обясним, ние се нуждаем от още няколко важни информации.

Вярата в наистина невидимия демоничен свят, с които човек може да установи контакт и които може да се намеси в живота на човека, е разпространена по целия свят. Не само така наречените „примитивни" народи, но и една силно надрастваща маса от западния културен кръг са проникнати от вярата в демоничното и от практики в тайнственото.

„Не по-малко от 20 милиона европейци в наши дни се прекланят пред окултизма", твърди журналистът Хорст Кнаут, „повече от три милиона от гражданите на

*Германия са се отдали на него и още 5 до 10 милиона са симпатизиращи на тайнствените науки и искат да се презастраховат чрез тях."*¹

В Съединените щати се съобщава, че броят на американците, които се занимават с магьосничество, сатанизъм и черна магия, е най-малко 10 милиона.

Магьосническите кръгове и сатанинските общества никнат като гъби в плесенясалата късна есенна почва на вече бившия „християнски Запад“, там броят на активните сатанисти е петцифрен.

Броят на спиритистите надминава тези числа, те са приблизително 70-100 милиона. Главният център е Бразилия, където само спиритичните вестници са 150.

Милиони хора, много от тях високообразовани, са твърдо убедени в съществуването на свръхестественото. Броят на тези, които могат да разкажат за опитности с власти и сили, които действат от невидимото измерение във видимия свят, не е за подценяване, нито за премълчаване.

Наличието на тези свръхестествени неща е отбелязано ясно и открито и в Библията. За тези, които са писали Библията, реалното съществуване на свръхестественото е факт. Ос Гинес пише за това: „В рамките на християнското мислене разликата между естественото и свръхестественото не се състои в това, че първото е може би по-реално от другото, напротив, едното е видим, а другото невидим свят, и на двата подобава равнина мярка реалност.“²

Невидими реалности: Бог

Бог е творецът на тази вселена, както на видимия, така и на невидимия свят. Самият Бог е невидим за човека, тъй като той, е свързан с видимия свят. Естественото човешко мислене е напълно ограничено от пространството (с трите измерения: дължина, широчина и височина) и от времето (четвъртото измерение). Както човекът, така и науките са ограничени в своите възможности за познание, така че тази област те могат да нарекат само „Свят“. Реалността извън нея е неизследвана, оттам са невъзможни и научно гарантирани твърдения във връзка с това. „Това, което е невъзможно да бъде проучено, не съществува!“ — така звучи погрешното заключение на много хора. За тях несъществуването на едно нещо започва там, където познавателните методи на науките в изследването на това нещо откажат да действат. Ортвин Швайцер, който се е занимавал интензивно с тази проблематика, установил: „Всеки предмет на познанието изисква определен метод, за да бъде изучен. Ако не бъде използван точно този метод, или няма да се получи никакъв резултат, или ще се получи грешен такъв. От това следва, че ако някъде имаме нулев резултат, това е или защото предметът не съществува, или защото методът ни не е подходящ за опознаването му. Приложено към познавателния предмет „Бог“, това би звучало: Ако ти не разбереш Бога, то или той не съществува, или — за това обикновено никой не мисли — досегашният метод е погрешен.“³

Но как могат хората да разберат Бога? Библията отговаря на този въпрос, като посочва, че *„това, което е възможно да се знае за Бога, на тях е известно, защото Бог им го изяви“*. Какво пък е възможно да се знае за Бога и дори да се види? И тук Библията, Божието Слово дават отговор на загадката: *„от създаването на света това, което е невидимо в Него, сиреч вечната Му сила и Божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията“*.⁴ Как реагира човечеството на това Божие откровение в творението? Не само възвеличиха Бога като Бог, но и Му поднесоха благодарност, или — както Библията коментира — *„но извратиха се чрез своите мъдрувания и несмисленото им сърце се помрачи.“*⁶

Разсъжденията на хората за личността на Бога се израждат. Следствието: явяват се всякакви форми на идолопоклонство и идолослужение. Това, че човек най-накрая отрича съществуването на Бога — както широко разпространеният днес материализъм — не е нищо друго, освен един модерен и едновременно с това популярен вариант на тази изроденост на човешкото мислене. Идеята за атеизма съвсем не е нова. Още преди 3 000 години Библията споменава кратко и ясно: *„Безумният рече в сърцето си: Няма Бог.“*⁷

Установихме, че по принцип е възможно съществуването на Бога да бъде разбрано и потвърдено от интелекта. От тук следва един обширен и много важен въпрос: Има ли друг познавателен метод, чрез който можем да познаем Бога в живота си освен чрез логиката? Да, има! Библейският отговор е: Вярa. При това под „вяра“ не се има предвид нещо несигурно, неангажиращо, безсъдържателно (например „Вярвам, че трябва някъде да съществува Бог, но не съм съвсем сигурен“), а лежащата в основата дума „*pisteuein*“ (гр.) на библейския оригинал, която има смисъла на *„доверявам се, осланям се“*.

Библията дава за това следната дефиниция: *„Вярата е даване същественост (или основа) — имаме убеждения за неща, които не се виждат.“*⁸ По-нататък се обяснява: *„С вяра разбираме, че световите са били създадени с Божието Слово, тъй щото видимото не стана от видими неща“*.⁹, т. е. от нещата, които не могат да бъдат възприети със сетивата.

За изключителната важност на вярата се казва: *„А без вяра не е възможно да Му бъде угоден човек, защото който дохожда при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнаграждава тия, които го търсят.“*¹⁰

Но възможно ли е да завърши търсенето на Бога успешно, т. е. да се установи контакт с него?

За целта Бог прати преди около 2 000 години на земята Своя син Исус Христос, за да понесе той смъртното наказание вместо нас. Чрез своята смърт на кръста Исус Христос заличи Божиата сметка за вина на всички онези, които приемат тази смърт лично за себе си. В началото ние цитирахме две места от Библията, които посочват греховността на всички хора. От решаващо значение е продължението на тези два цитата:

*„Защото няма разлика. Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога, а с Неговата благодат се оправдават даром чрез изкуплението, което е в Христа Исуса.“*¹⁷

*„Защото заплатата на греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Христа Исуса, нашия Господ.“*¹⁸

Исус Христос — нашият Господ? Ако ние наистина вярваме в Господа Исуса, тогава настъпва промяна в господаруването в нашия живот: *„И че Той умря за всички, за да не живеят вече живите за себе си, но за тогава, който за тях е умрял и възкръснал“*.¹⁹ Исус Христос би искал да поеме в ръцете си живота на всеки един, когото е спасил, и да го промени.

Каква е ползата човек да знае за съществуването на Бога и въпреки усилията си да не може в действителност да се запознае с Него? Какво стои между човека и Бога, за да не може се осъществи връзка? Библейският отговор на този въпрос не представя естеството на човешкото същество в добра светлина: Всеки човек е виновен пред Бога, т. е. има грях пред Него. Същността на греха е претенцията на човека да живее своя живот независимо от Бога и Неговото ръководство. Дали това се случва под формата на съзнателно бунтуване срещу Него, на престъпно непокорство или на човешка заблуда — в Божиите очи хората са заслужили смърт: *„защото няма разлика. Понеже всички*

съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога." — „Защото заплатата на греха е смърт." ¹²

Грехът предизвиква вечна и тотална раздяла с Бога: *„Защото какво общо имат правдата и беззаконието? Или какво общение има светлината с тъмнината?*

Има ли изход за хората? Да, защото Бог иска *„да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината"*, затова *„сега заповядва на всичките човеци навсякъде да се покоят"*, значи да променят своите разбирания за греха, Бога и самите тях, т. е. ние трябва да се съгласим с унищожителната, но съвсем справедлива Божия присъда за нас и да се признаем за виновни пред Него. *„... ние справедливо сме осъдени, защото получаваме заслуженото от това, що сме сторили".¹⁶* Бог изисква не само да признаем вината си пред Него и да приемем присъдата си, но Той иска също да заличи равносметката за вина на всеки един поотделно. За целта Бог прати преди около 2 000 години на земята Своя син Исус Христос, за да понесе той смъртното наказание вместо нас. Чрез своята смърт на кръста Исус Христос заличи Божията сметка за вина на всички онези, които приемат тази смърт лично за себе си. В началото ние цитирахме две места от Библията, които посочват греховността на всички хора. От решаващо значение е продължението на тези два цитата:

„Защото няма разлика. Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога, а с Неговата благодат се оправдават даром чрез изкуплението, което е в Христа Исуса." ¹⁷

„Защото заплатата на греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Христа Исуса, нашия Господ." ¹⁸

Исус Христос — нашият Господ? Ако ние наистина вярваме в Господа Исуса, тогава настъпва промяна в господаруването в нашия живот: *„И че Той умря за всички, за да не живеят вече живите за себе си, но за тогова, който за тях е умрял и възкръснал".¹⁹* Исус Христос би искал да поеме в ръцете си живота на всеки един, когото е спасил, и да го промени.

Непредвидими реалности: Сатана

Кой не познава изображението на твърдоглавата фигура с рога и опашка? Този продукт на човешките представи, стилизиран често като хумористична фигура, трябва да представя онова тайнствено същество, което в Библията е отбелязано като „Сатана" или „дявол". „Луцифер" е едно друго име на това същество. Библията в своята целокупност засвидетелства реалното персонално съществуване на дявола и неговото обкръжение. Той е абсолютен враг на Бога и човечите поради действието си на съблазнител за грях. Той желае да раздалечи един от друг Бог и хората. Затова и с голямо озлобление се бори срещу спасителното Божие дело чрез Исуса Христа. Сам Исус посочва злобната натура на Сатана, като го нарича *„човекоубиец от край време"*, който не стои в истината и е верен на своята същност, като *„изговаря лъжа"*, защото е *„лъжец" и „баща на лъжата".²⁰*

Световната система, която е изградена върху осеновата на насилие, алчност, себелюбие, честолюбие и греховни удоволствия, е негово творение и беше подкупната цена, която предложи на Исус Христос (и която той отказа). В Библията Сатана е наречен „всесветски управител" и „Бог на твоя свят". Текстът от „Lord of this World" на **Black Sabbath**, с който ние вече се запознахме, сполучливо пресъздава тези характерни черти на Сатана. Като „княз, който властва във въздуха", той е главата на силна армия от демони. Реалността и персоналността на демоните са повече от достатъчно

потвърдени от писанията на Новия Завет. Демоните са бивши ангели (Божии вестители), които заедно със своя вестител, Сатана, са отпаднали от Бога. Усилията са насочени към това да повлияят на човека, да попречат на общението на човеците с Бога, за да го подтикнат към злото, да разрушат неговия духовен, душевен и телесен живот. Злите духове са способни в истинския смисъл на думата да завладеят човека, който им се покори. Такова „обсебване“ по принцип се изразява: негативно — чрез телесна или духовна разруха, и привидно положително — чрез способности, които човек не би имал без това съжителство с демони.

Както човек може да има достъп до Бога чрез вяра в Неговия Син Исус Христос, така също може да открие тъмни и сатанински сили и да осъществи контакт с тях. Особено много заниманията с *окултизъм* (магьосничество, посещения при гледачки или спиритични сеанси, носенето на амулети и т. н.) поставя човека под властта на Сатана.

Думата *окултизъм* произлиза от латински: „*occultus*“, което означава „скрито, тъмно, тайно“. Под „окултизъм“ се разбира „учението за скритото, тайнственото“ (науки за тайнственото) и общо взето всякакво занимание с „тъмното, тайнственото“. Учените се плашат от понятието окултизъм, затова използват повече понятието парапсихология (или просто „наука за окултните“ явления). От векове мнозина виждат в окултизма само съвсем общото „Теория и практика на природни явления, чиито причини не могат да бъдат обяснени с досега известните природни закони“.²¹

Тази гледна точка по никакъв начин не може да обори Библейското определение на местонахождението на окултизма, според което, както сполучливо го формулира д-р Х. Щаделман — става дума за „антибожии, забранени от Бога явления от свръхестествен характер, в които хората се впускат в стремежа си да надхвърлят възможностите на своите 5 сетива поради желанието си за знание и власт, от които явления обаче негативно бива повлиян и насочен животът им.“²²

Високо почитаният теолог Мерил Ънгър е много ясен, като пише: „*Окултизмът е събирателен термин за всички учения и практики, при които в центъра стои не Исус Христос, а Сатана* (врачуване, магьосничество, запитване на умрелите, телепатия, ясновидство, идолослужение, четене на хороскопи, гадаене по звездите и т. н.).“²³

Библията констатира съвсем ясно реалността на окултния свят. Християнското учение описва не само видимия свят като случайно покварен, но и един невидим свят, в който има дявол и зли духове, които в своя бунт активно влияят върху света на хората. Зад всички окултни феномени стои Сатана, врагът на Бога. Да се впуснеш в окултизма, значи да обърнеш гръб на Бога и да застанеш на страната на Сатана.

Затова Божието Слово казва ясно НЕ на окултните практики. Мойсей заповядва на израелския народ: „*Когато влезеш в земята, която ГОС-ПОД твоя Бог ти дава, недей се учи да правиш според мерзостите на тамошните народи. Да не се намира между тебе никой, който да прекарва сина си или дъщеря си през огън, никой чародей, астролог, гадател или омаятел, никой баяч, запитвач на зли духове, врач или запитван на мъртвите, защото всеки, който прави тия дела, е омразен на ГОСПОДА и поради тия мерзости ГОСПОД, твоят Бог, изгонва тия народи от пред тебе. Съвършен да бъдеш пред Господа, твоя Бог. Защото тия народи, които ще завладееш, слушат астролозите и чародеите, но на теб ГОСПОД, твоят Бог, не е позволил това.*“²⁴

Човек, който експериментира или си „играе“ с окултни занимания — но каквато и да е причина, — подлежи на унищожителната присъда на Бога: „*Защото всеки, който прави тези дела, е омразен на ГОСПОДА*“¹. Внимание! Не се казва: Този, който прави това, извършва мерзост, нещо омразно, а: Той е омразен, той е мерзост. Не само делото е мерзост за Бога, но и човекът, който го прави!.

Светът на рокмузиката, в който хиляди рокгрупи мечтаят на всяка цена да станат популярни и да направят кариера, именно заради експериментите с магии, изглежда особено предопределен.

В общоприетия смисъл под „магия“ погрешно се разбира „фокус-мокус“ на „сценичната магия“, където един добре облечен господин умее да изважда бели зайчета от черния си цилиндър. Но не това е, което един истински магьосник (и Библията) разбират под магия: не става дума за техника на пръстите и произведения на фокусническото изкуство, а за упражняване на паранормална сила, т. е. действията на един магьосник са насочени действителността да бъде управлявана чрез свръхестествени сили или най-малкото да бъде повлияна.

Основно се различават два вида магии — *Бяла магия* и *Черна магия*. В какво се състои разликата между тях? Често човек изхожда от предположението, че видът на „определението“ е решаващ: Преди да започне с магическите си действия, той изговаря стари формули. При това той може да призове Бога или да изговори името на Светата Троица (Бяла магия). Но той може да призове и силите на езическите богове, демони или помощта на самия Луцифер (Черна магия). Но става много деликатно, когато във формулите се комбинират и двата вида имена! Алистър Краули: „Използването на думите е нещо второстепенно. Това увеличава екстаза на магьосника. Призоваващите думи са като тамяна и опиатите, само средство за внушение.“

Затова е разумно да различаваме магиите по разликата в целта: Бялата магия цели предотвратяване на зло, подобряване на отношения, изцеление. Целта на Черната магия е да се навреди на хора, животни или растения, да бъдат те разболяни или убити. Дори ако използваме този различителен критерий, не винаги това става безпроблемно. Оказва се, че диспутът за правилната терминология е все пак ненужен, защото и двете — Бялата и Черната магия — еднакво произлизат от действието на окултни, демонични сили, зад които стои не друг, а самият Сатана. Това отбелязва и Х. Е. Миърс в своята „Енциклопедия на познанието за тайнственото“: „*Всъщност няма Бяла и Черна магия, а само бели и черни магьосници, защото магията е практически само боравенето с окултни сили с цел промяна на действителност без оглед на намеренията*“.²⁵

С магия се занимават хора, които искат да властват над доброто и злото: прастарото изкушение (Битие 3:5).

Смущения от окултно влияние

Когато човек се включва в окултни прояви, с това той отваря широко вратите на всякакви тъмни сили, от които бива съзнателно или неосъзнато повлиян. Така че у него могат да бъдат предизвикани сериозни смущения. Освен евентуалното настъпване на *физически и психически аномалии* и придобиването на *окултни способности*, най-често смущенията могат да се отнесат към следните две области:²⁶

1. *Смущения в комуникацията с Бога* на християни или на тези, които искат да станат християни (в други религии демоните не изглежда, че предизвикват особен интерес). За християните настъпват трудности в молитвите и четенето на Библията. Духовен застой, липса на увереност за постигане на изцеление, порочни мисли и липса на способност за духовно различаване, спадане силата на вярата и радостта и засилващо се безразличие, отказване от евангелието на Исус Христос са най-честите последици.

2. *Смущения в моралната и психическата област*: депресии или агресии, страхове или действия по принуда, сексуални отклонения и извращения, заробване или желания за самоубийство — всичко това понякога са следствия от прекриването на ограничението спрямо окултизма.

Мислите ли, че сексуалните извращения и наркоманията, които често се наблюдават при рок музикантите не са точно това, което окултистите наричат „дяволско възнаграждение“, неща, които се предизвикват или най-малкото се засилват от прекриване границите на окултизма...

Под демонично влияние? „Понякога става страшно!“

След един концерт на **AC/DC** китаристът Енгъс Йънг е запитан: „От къде получаваш енергията си?“

Отговор: „От там, горе.“ (Посочва нагоре)

Въпрос: „От там, горе?“

Отговор: „От там, горе или от там, долу. По-скоро от там, долу. Там горе няма рокендрол.“

Журналистът добавя: „Утешаващо е все пак, че сега ние можем да си обясним заглавието на дългосвирещата плоча „Highway to hell“¹

Клиф Уилямс издава някои подробности: „Когато Енгъс свири своето умопомрачаващо соло, той изпада в транс. После не си спомня нищо.“

Китаристът Джо Маклейдлин, който изповядва индуизма, твърди, че зад музиката на неговата група **Mahavishnu Orchestra** стои някакъв дух. Той разказва: „Когато една вечер ние свирехме, изведнъж в мене влезе духът и аз свирех, но това вече не беше моето собствено свирене!“

Друг известен китарист споделя: „Понякога стоя на сцената и имам чувството, че не съм този, който свири на китарата. Просто човекът, който свири, изглежда съвсем като мен, свири като мен, но това не съм аз. Имам усещането, че се наблюдавам отвън, стоя до китариста и се учудвам на мелодиите и импровизациите му.“³

Подобно нещо разказва и барабанистът Ginger Baker:

„Случва ми се наистина често да усещам, че не аз, а „нещо“ друго свири на моя инструмент. И същото „нещо“ свири на всички инструменти в групата ни. Това имам предвид, като казвам: „Понякога става страшно.““⁴

Всеки, който познава окултните явления, може веднага да разпознае несъмнените признаци на демоничен контрол!

Странни, гротескни изкривявания на лицето, чужди по природа черти на лицето, треперещи или конвулсивни движения на крайниците, движения, напомнящи робот — тези явления се срещат често при много музиканти и се тълкуват като част от шоуто или като израз на чувствата. Но същите неща се наблюдават и при спиритизма, когато медиумът е под въздействието на контролиращ дух или е обладан от демон. Така че в основата на подобни явления може да лежи демонично влияние. Това обяснение става още по-приемливо, когато самият музикант добавя, че „нещо“ го обсебва. Певецът на хард рок групата Meat Loaf съвсем открито заявява: „Когато излизам на сцената, аз съм обладан.“⁵

По време на един концерт през януари 1982 г., след като изпява последната песен, той отново е обладан и започва да се тресе напълно неконтролируемо такива силни спазми, както никога дотогава.⁶

Джим Steinman, композиторът на **Meat Loaf**, признава: „Аз съм все по-запален от свръхестественото, а в рока намирам идеалния медиум.“⁷

Неотдавна прочетох един репортаж за християни, които се сблъскват с реалната връзка между рок, наркотици и окултизъм. Те срещнали млада жена, която приемала в големи количества алкохол и наркотици и била обладана. Тя била образована „вещица“, но не искала да се „откаже“ и да се обърне към Бога. При завързалата се битка за

нейното освобождение, демоните в нея започнали да говорят, да въздишат, да крещат с дрезгав глас, да вдигат същите шумове както много музиканти. Когато младежите схванали това, били така шокирани, че изхвърлили всичките си плочи с рок.

Предизвикателството на тъмните сили — игра с огъня

Боб Ларсън разказва: „Не само аз знам за съществуващите в рокмузиката демонични сили. Една от най-загадъчните истории, които някога съм чувал, ми разказа мой приятел, който работи с хора, употребяващи наркотици и „Dropouts“. В продължение на много седмици той поддържал връзка с едно 16-годишно момче, което твърдяло, че има контакти с демони. Един ден то помолило приятеля ми да настрои радиото на някаква програма, която предавала рокмузика. Още преди пеецът да запее, момчето било в състояние да разкаже текста на песен, която никога преди това не било чувало. Приятелят ми попитал как го нрави. Тогава тийнейджърът отговорил, че същите демони, които той познава, са вдъхновили тези песни. Обяснил, че когато взима ЛСД, можел да чува демони, някои от които пеели точно тези песни, които младежът чул, много по-късно от записи на „Asid Rock“ -групи („дрогиран рок“)“⁸

Много групи пишат песните си под влиянието на наркотици. Някои твърдят, че са получили вдъхновение за композициите си от „сила“, която контролира музикантите и групата.

Върху албума „Presence“ на Led Zeppelin има един черен, странно оформен предмет, който навява нещо съмнително. Джими Пейдж издава, че това загадъчно произведение символизира силата, която прави групата способна да влияе силно на слушателите: власт, наречена просто „Presence“, което може да бъде преведено „присъствие“, но също и „духовна личност“.

След подобна откровеност основателно можем да запитаме дали продължаващата популярност на легендарни групи не се обяснява — поне отчасти — с нещо повече от хард рок звучене.⁹

Мрачни предчувствия се пробуждат, когато Джими Пейдж открито заявява: „Магията не е добра или лоша, черна или бяла, а метод да се разкрие и използва демоничната действителност.“¹⁰

„Човекът, който живее сред магии, се опитва да подчини и използва висшите сили, които той забелязва около себе си.“ (Алистър Краули)

В „Рок и черна магия“ („Spotlight“ 10/1978) се изтъква сериозната опасност за рок музикантите, отдаващи се на окултизъм и демонични власти:

„Креативност (развратност, моделираност), емоционално излизане извън себе си, експлодираща енергия, транс и тотално себеизразходване: неща, които владеят всеки рок музикант и присъстват на всяко рок шоу; неща, които са атрибути и на магията. Не е голяма крачката, която художници и музиканти трябва да направят, за да предоставят себе си на разположение на тъмни сили и магии, на тяхното изучаване и използване“.

Марк Боулан, соло китарист и създател на песните на **T-Rex** казва, че живял две години в Париж заедно с магьосник, занимаващ се с черна магия. От него се научил да нрави няколко магии, с които той обяснява успеха на някои свои записи.¹¹

Боулан кара тийнейджърите да изпаднат в „екстаз“: за година и половина той продава 18 милиона плочи. Всекидневниците съобщават за концерти на **T-Rex**, на които половината от женската публика изпада в дълбоко безсилие, а другата половина

— в спазматично крещене. Марк Боулан умира при мистериозен авто инцидент в Англия.

Несъмнено най-голямо влияние върху рокмузиката оказват **Beatles**. Тони Шеридън, който през 1962 свири с тях в Хамбург, разгадава тайната, на която би могъл да се основава загадъчният успех на тази група.

Шеридън разказва как през 1962 година с Джон Ленън присъстват на спиритичен сеанс. Там Ленън му казва: „Аз знам, че **Beatles** ще имат успех както никоя друга група. Знам го със сигурност, защото за този успех предадох душата си на дявола.“¹³

През 1963 г. **Beatles** действително стават световният хит и така започва „бийтълманията“, която по-късно поема грижата за големите заглавия, суперлативите и рекордите в оборота.

На 4.04.1964 година със своите пет песни **Beatles** са едновременно 1, 2, 3, 4 и 5 в сингъл класацията на САЩ, а с двете си дългосвирещи плочи „Meet the Beatles“ и „Introducing the Beatles“ са 1 и 2 в класацията за дългосвирещи плочи.¹⁴ Само до 1973 година са пласирани 90 милиона дългосвирещи плочи и 125 милиона сингли с тяхна музика.“¹⁵

Трябва да отбележим, че сатанистът с мрачна слава Чарлс Менсън, който е известен със седем убийства Tate — la Bianca Morde, черпи вдъхновение от **Beatles**, при което в някои от техните песни открива тайни послания.

Според изказвания на Менсън неговите разнообразни и смъртоносни философии са продиктувани от песните „Helter Skelter“ и „Blackbird“ на Beatles. В къщата на Шарон Тейтс на стената до трупа е написано с кръв „Pigs“ (от песента „Piggies“), при друга жертва пак на стената с кръв е надраскано „Helter Skelter“¹⁶

Отново за Джон Ленън. В дългосвирещата плоча „Mindgames“ (1973) той включва и песента „Bring on the Lucie“, в която се моли на Антихрист: .

„Има нещо, което ти трябва да направиш ведна-га: Освободи сега хората. Направи го сега! Ние сме с хванати във въздуха ръце... По този начин искаме да извикаме, както в молитва: Освободи хората... ббб е твоето име.“

На 8.12.1980 година Джон Ленън е застрелян при мистериозни обстоятелства от почитателя си Марк Чапмън. Чапмън обяснява мотива за злодеянието си с „гласове и с дявола“. Това ли е це-ната, която дяволът изисква от бившия Beatle?

Изкушенията и тяхното преодоляване

На много читатели е известен случаят с изкушаването на Исус Христос:

„Пак го завежда дяволът на една много висока планина, показва му всичките царства на света и тяхната слава и казва му: Всичко това ще ти дам, ако паднеш да ми се поклониш. Тогава Исус му казва: Махни се, Сатана, защото е писано: „На Господа, твоя Бог, да се покланяш и само нему да служиш.“ Тогава дяволът го остави и ето, ангели дойдоха, та му прислужиха.“ (Матей 4:8-11)

От тази случка може да се извлече важна информация: Дяволът иска да вземе за себе си подобаващите единствено на Бога почест и обожание в тоя свят. Затова обещава на човека слава, познание, власт, понякога дори свръхестествени способности — неща, към които човекът, отдалечен от Бога, протяга ръка. Но с тая сделка дяволът подлага крак: първо прави хората роби на своята воля, а като благодарност за това ги повлича заедно със себе си към вечното наказание, огненото езеро (Откровение 20:10-15). Сатана предлага на жертвите си небе, докато ги заведе със себе си в ада.

„Какво ще ползва човекът, ако спечели целия свят, а живота (душата) си загуби?“ (Матей 16:26) — Върху този въпрос на Исус трябва да помисли всеки човек.

Сам Исус даде пример на всички, които искат да служат на Бога, как да устоят на изкушенията и съблазнителните предложения на Сатана. Той отговори с Божие Слово от Второзаконие 6:13 (и 10:13): „От Господа, твоя Бог, да се боиш, Нему да служиш и в Негово име да се кълнеш.“ Първата Божя заповед казва същото: „Да нямаш други богове освен мен“ (Изход 20:3). Сатана не можеше да противостои повече и трябваше да отстъпи безславно.

Напътствието, което важи за всички последователи на Исус, гласи: „Покорявайте се на Бога, но противете се на дявола и той ще бяга от вас.“ (Яков 4:7).

„Опасно е да се смущават духовете“

Под това заглавие следват извадки от работата за рока и магията на Piera Granini. В „Опасно е, да се смущават духовете. Магичният светоглед на Can“ той разказва за впечатляващи окултни явления около германската рок група **Can**.¹⁷

След албума „Tago Mago“ (1971) вживяващите се слушатели забелязват във вдъхновените изпълнения на **Can** необичайното, дори нереалното. Почти зловещото единодушие на музикантите при импровизация създава впечатлението, че всеки знае предварително какво ще изсвирят другите в следващия момент. Изглежда, че тези фантастични опияняващи звуци извират директно от подсъзнанието, но как те биват така съвършено синхронизирани между музикантите? Увереността, с която те могат да предизвикат публиката да изпадне в транс, надминава обичайното за други групи. Във връзка с това в по-тесното обкръжение на **Can** се шушука за странни психопреживявания, а в рецензиите все по-често се появява думата „телепатия“. Значи трябва все някога да се поговори открито на тема „Магията около **Can**“.

Като се имат предвид резултатите от пара психологичните проучвания, смята се за доказано съществуването на свръхестествени, противоречащи на повърхностната логика възможности за виждане и комуникация като телепатия, ясновидство и предсказване на бъдещите събития. **Can** могат да дадат свои собствени доказателства за това. Например веднъж китаристът Майкъл Кароли си импровизирал в студиото на групата (близо до Кьолн) със слушалки на ушите, като записвал направо Overdubbing на магнетофонна лента. От високоговорителите не звучала електрическата китара. Навън един селянин цепел дърва: той бил наивен човек, но имал качества на медиум. Музикантите установили, че всеки път, когато Майкъл спирал да свири, селянинът ядосано спирал да работи. Веднага, след като китаристът продължавал, започвали да се чуват и ударите на секирата — в абсолютно същия ритъм...

В обкръжението на **Can** се случват необясними неща, за които те се колебаят или говорят много предпазливо. Такъв е случаят с часовника в студиото, в което през февруари 1974 г. те правят записи за английското ТВ предаване „Old Grey Whistle Test“ След знака за старт Яки Либецайт установява, че нещо не е наред с барабаните му и прекъсва записа. В същия миг секундарникът на часовника спира. Минути по-късно барабанистът дава сигнал „Готово!“ и секундарникът тръгва отново. Никой от тях не забелязва това, но цялата сцена е филмирана с 4 видеокамери и може да се докаже. Един от кинооператорите преbledнява: „Е, на вас наистина може да ви е смешно!“

Веднъж групата свири за една пиеса в Драматичния театър в Цюрих: Органът на Ирмин Шмидт постоянно се изключва преди започването на представлението, въпреки че там има Sound Check, който може да бъде превключен само с отверка и груба сила, а и един сценичен техник, който след многократно повтаряне на инцидента не изпуска вече уреда от очи. Загадката си остава.

Това, че Майкъл може да спре натрапчивия шум на стария, рядко използван орган в студиото на **Can** чрез мислено напъване и да го накара да замлъкне или да продължи да свири чрез словесна заповед, е физически необяснимо. Такива неща им се случват често. Яки: „Когато призракът си отиде, в повечето случаи се забравя станалото. След това не може да се установи какво всъщност се е случило.“

Трябва ясно да подчертаем, че тук става дума за хора с качества на медиуми, които вследствие на дългогодишна чувствителност в тази област усещат или сами предизвикват явления, които остават скрити за другите. Когато през октомври 1975 г. Ирмин посещава парижката гадателка мадам Le Beau, за да ѝ иска съвет, нейните първи думи след докосването ѝ до неговите ръце са: „А-а, медиум!“

Мадам Le Beau, която има добро име в магьосническите кръгове, предсказва тогава на Ирмин в детайли действия и случки, които — доколкото се отнасят до не много далечното бъдеще — до сега са се изпълнили точно. След това няколко пъти му се отдава да има с нея телепатичен контакт и е склонен да ѝ потвърди „почти 100% дял от успеха“. Между многото предсказания за личния му живот тя пророкува и търговския успех на **Can** за есента на 1976 година, който с албума-„Flow Motion“ и сингълите „Want More“ („Ис-кам повече“) и „Silent Night“ („Тиха нощ“) действително идва“.

Хотел Калифорния - Eagles („Орлите“)

Южно калифорнийската група **Eagles** се формира под влиянието на окултното учение на писателя Карлос Кастанеда.¹ От 1972 година със своя възстановен Westcoast-Rock те се числят към най-успешните американски групи. Песните им, състоящи се от лесноизпълнима музика с разбираеми текстове и запомнящи се припеви, се превръщат в истински „щипалки“ за ушите.

В няколко от техните песни се прокарва окултно съдържание, което е едва доловимо за слушателя — те звучат меко като коприна, сякаш ги пеят ангели. Именно двата им суиерхита „One of these Nights“ (1975) и „Hotel „California“ (1976) разкриват, че Eagles не са толкова безобидни, колкото звучат.

В „One of these Nights“ се чуват думите:

„Една от тези нощи... Аз се огледах за дъщерята на дявола. Потърсих една жена, която притежава по нещо и от двамата. Чувствам нейната близост, но не мога да я намеря никъде... Ти имаш своите демони, имаш своите желания. но аз имам малко от мен самия..

Съдържанието на „Hotel California“ представлява спомените на един мъж, който имал ужасяващо преживяване, свързано с окултизма. Подозрителното в тази песен е скрито „между редовете“, а подканващият припев „Welcome to the Hotel „California“ („Добре дошли в хотел „Калифорния“) отклонява слушателя от същинското послание на тази песен.

Един мъж разказва как пътува късно вечерта по аутобана през пустинята и вижда в далечината мъждукаща светлина. Понеже е уморен, той спира колата, за да пренощува на това място. Когато влиза в хотел „Калифорния“, въобще не е наясно къде е попаднал („This could be heaven or this could be hell“ — „това би могло да е небето или ада“). Той чува гласове в нощта, поръчва си вино, след това е информиран, че този дух

(„that spirit“) не е бил в „Hotel „California“ от 1969 година. Нощният посетител става свидетел на сатанински ритуал:

„Огледало на покривката, розово шампанско с лед. И тя казва: „ Ние всички сме затворници по собствено желание“ След това се събират в стаичката на собственика на угощение. Пробождат го със стоманените си ножове, но просто не могат да убият скота (звяра) (бел .на Живко Димитров) “.

Посетителят ужасен побягва. Навън в нощта установява, че винаги би могъл да избяга, но никога вече няма да бъде свободен от „Hotel „California“

„Отпусни се, казва нощният мъж. Ние сме програмирани да изпълняваме заповеди. Ти винаги можеш да се махнеш, но никога няма да бъдеш свободен“.

Възможно е текстът на „Hotel „California“ да намеква за сатанинската църква в Сан Франциско. Тя се намира на улица... „California“ Случайност? От вътрешната страна на обложката на „Hotel „California“ се виждат три подобни на прозорци отвора. В средния прозорец се разпознава едно лице — плешивия Антон S. Zandor Лавей, главата на сатанинската църква ². Мениджърът на **Eagles** Лари Селтър открито съобщава, че някои от музикантите общуват с членове на тази църква. ³

Можем да се съгласим с Джон Рокуел, автор на книгата „Барабанен огън“, който пише:

„Музиката на „Hotel „California“ ни кара сами да се извиняваме, че я слушаме. Ние изместваме истинското значение на думите, защото сме заплениени от ритъма, заемащ централно място, от напевното усещане и от китарите.“ ⁴

Житейската философия на **Eagles** би могла най-добре да бъде пресъздадена с думите на тяхната песен „Good Day in Hell“:

„ Бих искал да припадна в пламъци в оная добра книга с имена и при това да наблюдавам как припадам. О-о да, беше един добър ден в ада, а утре ще бъда определен за блаженство“.

Ричи Блекмор

За един от най-големите рок окултисти се счита китаристът на **Deep Purple** Ричи Блекмор, който в 1975 г. основа своята група **Rainbow**. Той казва, че провежда спиритични сеанси, за да достигне по-близо до Бога. По време на своите концерти Блекмор преживява всеизвестното в спиритизма явление „екскурзия на душата“, при което напуска тялото си и се носи из концертната зала. ⁵

Китаристът обяснява, че в спиритизма го въвежда тогавашният басист на **Deep Purple** Ник Симпър след основаването на групата. ⁶ Блекмор нрави записи на плочи в един замък, където, както казват, броди демон, който се представя за слуга на 4 000-годишния вавилонски бог Ваал: „Интересувам се от забележителните неща, които се случват, особено от духове.“ ⁷

Изявеният интерес на Блекмор към черната магия вдъхновява песни като „Stargazer“ (за роба на един египетски магьосник), „Tarot Woman“ (за предсказанията чрез окултните Tarot-карти) и „Gates of Babylon“..

Блекмор, който е известен със своя темперамент, бруталност и лошо настроение, упорито се облича в черно.

KISS

„Демони, бълващи огън от Rock in Rill-ада" — така едно рок списание нарича американската формация **KISS**. А техният продуцент Боб Ерзин ги нарича „символи на разгарящото се зло и необузданата чувственост"⁸.

KISS, „Love Gun", 1977: „Символите на разгарящото се зло и на необузданата чувственост" са известни с това, че пропагандират и сексуални извращения, за да бъдат обградени от аурата на злото. На картината се вижда, че Симсън показва сатанински знак.

Бившият барабанист Питър Крие гордо заявява: „Намирам себе си за лош. Вярвам и в дявола, и в Бога. Човек може да използва и едното, и другото, за да уреди някои неща."⁹ Джон Симънс, който проявява интерес към канибализма, е известен с уменията си да изплъзва похотливо дългия си език — стар езически символ на почит към демоните!

Един техен млад почитател убива свой съученик, защото се скарват за нещо, свързано с групата.¹⁰

Името KISS е съкращение на „Kings in Satanic Service" („Царе в сатанинската служба").¹¹ и „Knights in Satanic Service", т. е. („Рицари в сатанинската служба").

Песента „Good of Thunder" съдържа следната подкана:

„Аз събирам тъмнина около себе си, за да ме зарадва, и ти заповядвам да се поклониш пред бога на гръмотевиците, бога на Rock'n' Roll",

Чувал съм за един случай, при който въодушевен почитател на **KISS** решава да последва гореспоменатата подкана — по съвета на свой приятел веднъж в полунощ се моли пред един плакат на **KISS**, след което плакатът започва да свети и Джейн Симънс раздвижва изплезения си език. Под въздействието на това зловещо преживяване момчето се шокира силно и разбира се спира да слуша **KISS**.

Iron Maiden

През 1982 година британската „хевиметъл" гру-па Iron Maiden прави сензация с дългосвиращата плоча „The Number of the Beast" („Числото на звяра"). Изпълнението на заглавната песен от тази плоча е кулминация на концертите им. Фанатично въодушевление обхваща публиката, когато Брус Дикинсън възпява числото на Антихриста: „666 the number of the beast, 666 the one for you and me" („666 — числото на звяра, 666 — единственото за мен и теб").

Iron Maiden - „The Number of the Beast" (1982)

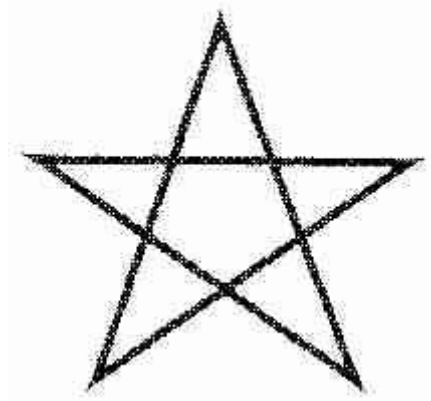
Член на групата казва в едно интервю: „Iron Maiden“ е далеч от мисълта да бъде група от поклонници на дявола, въпреки че по време на записите за новия си албум „The Number of the Beast“ се случиха някои забележителни неща, които ни научиха да почитаме окултните власти.¹²

Никой не мисли, че това вреди...

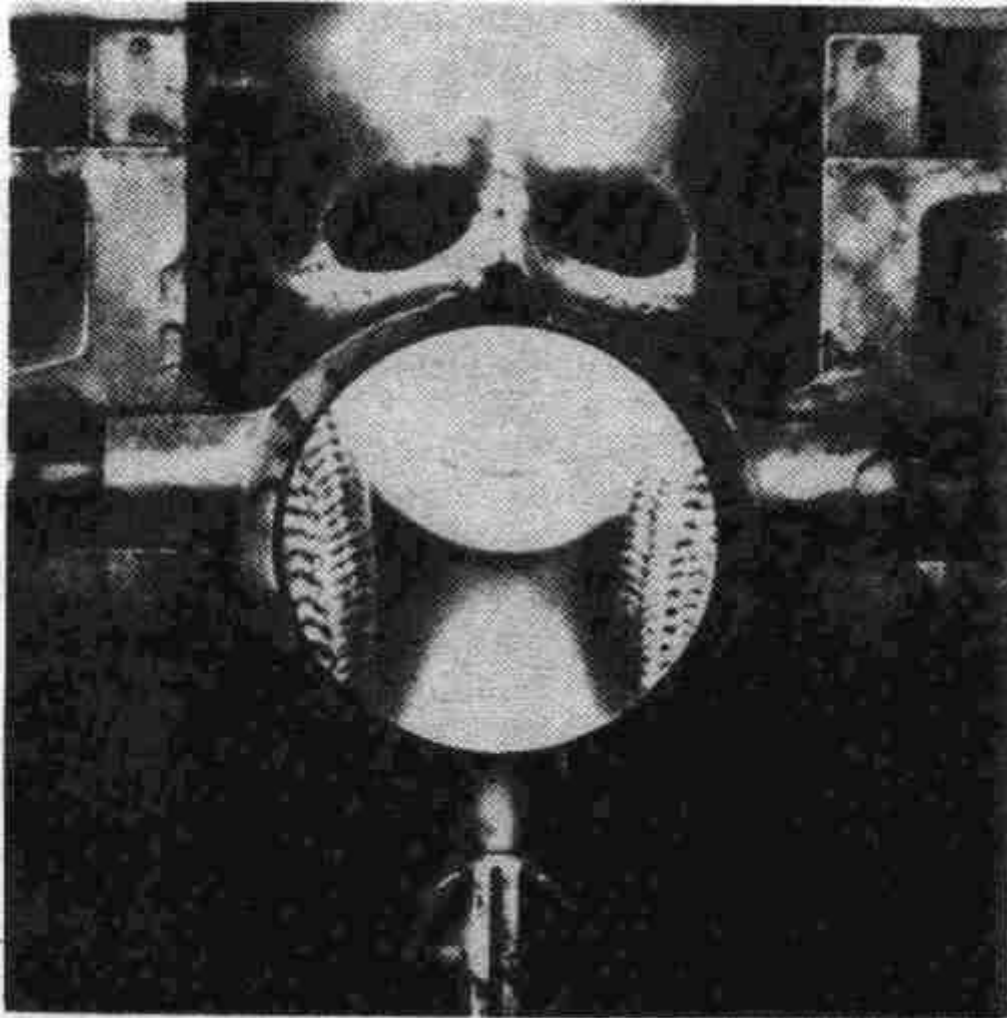
Ако християнски родители видят децата си да влизат вкъщи със сатанинска библия или подобна литература, в повечето случаи те веднага ще ги приберат и ще ги доверят на кофата за боклук.

Някои от днешните рок плочи и изпълнители ясно свидетелстват за действието на злите сили, но никой не смята, че това е вредно!...

Върху кориците на редица плочи има окултни символи и изображения, даже образи на демонични същества. Много често се изобразява пентограма („звездата на магьосниците“), която обикновено е отличителен знак на тайни общества. Поставена с един от върховете си надолу, пентограмата е символ на **Пентаграма** сатанизма; двата горни върха представляват двата рога на козел, т. е. на Стана. Чрез така наречения пентограмен ритуал в церемониалната магия става призоваване и прогонване на демони.

За много от изображенията по кориците се предполага, че са вдъхновени от демони или наркотици. Хората трябва да знаят, че има художници, които разрешават ръцете им да бъдат управлявани от контролиращи духове. Една много показателна статистика за художниците в Англия сочи, че 57 от тях са „спиритични художници“, които са специализирали възпроизвеждане на духове и призраци в английските дворци.

Обложката на дългосвирещата плоча „Brain Salad Surgery” на групата „Emerson Lake & Palmer”

(1973). Изображението е от демонично вдъхновения сюрреалист H. R. Giger. Той става известен със своето произведение „H. R. Giger Necronomicon” — илюстрации към магьосническа книга, която съдържа изображения на „зловещи живи същества, които дебнат в недра на земята и дълбините на моретата, за да унищожат един ден човечеството и да поемат световното господство”.

Ние искаме само твоята душа

Плочата „Expect to Mercy" (1977) на „Nazareth".
Вижда се съвсем ясно.

Албумът „Presence“ (1976) на „Led Zeppelin“ демонстрира черен обелиск, символизиращ черната сила, отговорна за успеха на групата. На гърба се вижда учителка, която придава магьосническата демонична сила на черния обелиск на един от учениците си чрез полагане на ръце.

Когато мракът иска да заслепи умовете

Много от християните, които четат тази книга, сигурно ще придобият същото впечатление като моето, когато подбирах информацията за нея. Бях много подтиснат от тежестта на фактите и взаимовръзките. Заниманието с тази тъмна тематика опъваше нервите ми и аз бях застрашен да се покоря пред събралите се демонични сили, които усещах. Тогава една вечер прочетох псалм 46, където обнадеждаващо се казва: „Бог е нам прибежище и сила, винаги изпитана помощ в напасти. Затова няма да се уплашим, ако би се и земята поклатила и планините се преместили сред моретата, ако и да бучат и се вълнуват водите им и планините да се тресат от надигането им... ГОСПОД на Силите е с нас; Прибежище е нам Яковият Бог.“ (Псалм 46:3, 7)

Божията мощ е и си остава по-силна от всичките усилия на Сатана. За съжаление ние често грешим, като ангажираме умовете си с толкова много негативни и мрачни неща, така че виждаме само мрак около себе си. а силата и радостта изчезват. Точно това е намерението на дявола, който излиза с тактиката на змията, която хипнотизира и парализира с погледа си своите жертви, за да може да ги хване по-лесно след това. Какво трябва да направим, ако не искаме да бъдем оковани и парализирани от погледа на Сатана?

Отговор ни дава Посланието към евреите в гл. 12:1,2. Който иска да следва Исус, тук ще се окуражи: „*Нека отхвърлим всяка тегота и греха, който лесно ни сплита и с устояване нека тичаме на предлежащото пред нас поприще, като гледаме на Исуса, началателя и усъвършителя на вярата ни...*”

Гръцката дума „*aphhorontes*”, която тук е преведена „гледам” буквално значи „отвърщайки поглед (от всички други) да погледна към Исус”. При конфронтация със силата на Сатана е крайно необходимо, да държим погледа си встрани от него, за да не бъдем омагьосани от погледите му, и да гледаме съвсем категорично към Исус. Добре е да си запознат със стрелите, които дяволът може да изстреля, за да си в състояние да помогнеш и на други. Не е правилно да отклоним погледа си от Господа Исуса и да бъдем заслепени от оръжейния арсенал на дявола.

В Исус Христос са „*скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието*” (Колосяни 2:3), „*в него обитава телесно всичката пълнота на Божеството*” (Колосяни 2:9). Тези съкровища са скрити за този, който не иска да последва Исус и да му служи. „*Вие имате пълнота в Него*”, уверява Павел християните в Колосяните (2:10). Не искаме ли и ние да достигнем до тази пълнота?

Hightway to Hell - Хеви метъл и бляк метъл

Очебиен е фактът, че почти всички групи, които практикуват открито окултизъм, са свързани с хардрока, съответно с хевимегъла. А списанието „*Newsweek*” на 21.11.1983 година говори съвсем ясно за „*satanic images*” („сатанински облик”) и „*demonic overtones*” („демонични обертонове”) на по-крайните хевиметъл групи, които предизвикват протести на християнски общества в Америка.

Музиковедът Тибор Кнайф характеризира хардрока като „*музика на естетически преобразования терор*”, „*който с влиянието си в областта на психиката знае как да накара жертвата си да потрепери*”¹ Изглежда, че тези качества на „твърдата” музика я нравят особено подходяща за пропагандиране на сатанински и демонични съдържания, от които полазват тръпки по гърба. Така мисли и басистът на **Black Sabbath** — Geezer Butler: „на тежката музика пасват добре тежки текстове”, като има предвид ориентираният към окултизма текстове.

Като основна черта на хевирока Тибор Кнайф посочва „тържественото празнуване на насилието”², едно явление, което все по-здраво се съюзява с гръмкия бунт срещу християнския морал и ценности. Времето, в което „рокбунтовниците” се ограничаваха с пропагандирането на свободен секс, употреба на наркотици и неприлични изрази, вече свърши — сега се пропагандират ада и Сатана.

В началото на 80-те години се оформи едно ново поколение на хевиметъла, което по примера на **Black Sabbath** се обгръща с ореол от зло; в песните си те призовават дявола — най-малкото за-ради пресата — заемат позиция на страната на черната литургия. А обложките на плочите им биха били подходящи за стая на ужасите.

Певецът на една група, която носи дори името „Сатана”, казва: „*От самото начало искахме да създадем демоничен облик на групата, а пък и какво пасва по-добре от дявола на хевиметъла?! Както деца ние харесвахме Black Sabbath до умопобъркване, а днес искаме да свирихте като нашите идоли от миналото, но малко по-твърдо.*”³

От изброените по-долу заглавия на дългосвирещи плочи става ясно около какви теми се въртят новите хевиметъл групи: „*Shout at the Devil*” (*Motley Crue*), „*Night of the Demon*” (*Demon*), „*Нощ на демона*” („*Fire from Hell*” или (*Mass*), „*Огън от ада*” („*See You*

in Hell" или (*Crossfire, Grim Reaper*), „Ще се видим в ада" („Give'em Hell" или (*Witchfynde*) и „Friends of Hell" (*Witchfinder General*), т.е. „Приятели на ада".

Някои заглавия на песни: „The Antichrist" („Ан-ихрист"), „Black Magie" („Черна магия"), стигат даже и до богохулното „God bless the children of the beast" („Бог да благослови децата на Звяра")! на **Motley Grue**.

В това отношение никоя от посочените групи не може да стъпи и на малкия пръст на сатанинската група **Venom**. „Venom" значи „змийска отрова", а тримата музиканти — Cronos, Manilas и Abaddon, правят голяма чест на това име, като ревностно разпръскват отровата на дявола, „старовременната змия" (Откровение 20:2).

Едно хеви метъл списание съобщава: „По отношение на музиката **Venom** се е предала телом и духом на черния метъл, една крайна и по-твърда форма на хеви метъла, и не може да се сравни с групи като **Accept, Judas Priest** или с Ози Озбърн. Вярно е, че **Black Sabbath** започнаха първи през 1970 г. да развиват в някои песни различни окултни, магически и спиритически теми. Но никой не се занимава така дълбоко с черния окултизъм както **Venom**, чиито текстове, почти без изключение, говорят за Сатана, ада и смъртта." ⁴

Песни като „Sons of Satan" („Синове на Сата-на"), „Seven Gates of Hell" и „Leave me in Hell" („Остави ме в ада") засилват това впечатление така, както и заглавията на трите дългосвирещи плочи на **Venom** „Welcome to Hell" („Добре дошли в ада"), „Black Metal" („Черен Метал") и „At War with Satan" („На война начело със Сатана").

На сцената **Venom** предизвикват истински „Satanic Metal" — ад, който прилича на черна литургия и е изпъстрен с многобройни бомбени експлозии. В интервютата си членовете на групата казват, че възприемат себе си като „лявата ръка на господ на земята — Сатана" ⁵.

„*Venom*, това не е хевиметъл музика; това е почти култ" — така един хевиметъл Freak нарича тази група.

И тримата рокери имат познания в областта на окултизма и демонизма, но твърдят, че самите те не са поклонници на дявола за разлика от Кинг Даймънд, шеф на **Mercyful Fate**. С песни като „Black Funeral" („Черно погребение") и „Black Masses" („Черни литургии"), както и с култови ритуали на сцената, чийто основен реквизит са олтар, кръв и кости, **Mercyful Fate** призовават злото.

За един от техните концерти едно рок списание разказва: „Straight from Hell" - Кинг Даймънд! 10 хиляди юмука бяха вдигнати за поздрав към сина на Сатана! Тълпата бушуваше, крещеше при всяка песен и така подкрепяше умопобъркващото шоу на **Mercyful Fate**... ⁶

По време на интервю с главата на рокгрупата — певеца Кинг Даймънд, журналистът констатира: ⁷ „Вашиите текстове и шоу са крайно сатанински! Ти лично правиш впечатление на много по-възпитан човек."

Отговор: „Всъщност в личния си живот съм същият тип като на сцената, интересувам се много от сатанизма. Вкъщи си събирам кръстове и реликви, които съм откраднал от църквите. Повечето хора, като чуят за черни литургии и заклинания, мислят веднага за жертване на малки деца или други хора, това са крайности; хората не искат да разберат, че се жертват бебета, защото тяхната кръв е най-невинната и най-чистата в сравнение която и да е друга."

Въпрос: „Имал ли си вече неприятности с църквите заради твоите представления?"

Отговор: „Не може да се каже неприятности. Аз бях поканен на радио дискусия с пастори и други последователи на вярата. В началото те искаха грубо да ме сграбчат за гушата, но след това омекнаха малко, просто защото моите събрани знания за тези неща са много обосновани."

Много групи са на мнение, че сатанинските обертони намираат одобрение сред публиката и така благоприятстват за продажбата на плочи и организирането на концерти. За една част от тези групи това е повече или по-малко шега и игра с култовете, но за други зад това се крие кървава сериозност. Така рок сцената се превръща в място на пълно съжителство на групи, които наистина са се отделили на сатанизма и окултизма, които гледат само на сензационната страна на нещата и при които шоуманиерите и сериозното са взаимно свързани.

AC/DC са за ...?

Налага се да споменем и известната австралийска хард рок група **AC/DC**, която в някои от песните си включва теми за ада и Сатана. Съкращението **AC/DC** на английски значи „Постоянен ток/ променлив ток“, а в австралийския език се употребява като знак за бисексуалност. Заниманията на групата с тъмните теми съответно пораждат предположения и за друго значение на **AC/DC**. Един рок композитор казва: „Избрах **AC/DC**, защото съкращението значи „*Antichrist, death to Christ*“ (АнтиХриста, Смърт за Хрис-тос). И тази група възпява славата на адовите камбани „*Hell's Bells*“⁸.

Големият пробив на **AC/DC** е през 1979 година с дългосвирещата плоча „*Highway to Hell*“, чиято едноименна по заглавие песен става интернационален химн, който и днес е нещо като „символ верую“ на безброй приятели на хард рока:

*Livin' easy, lovin free
Season ticket on a one way ride
A skin' nothin', leave me be
Takin' everything in my stride
Don't need reason, don't
Need rhyme
Ain't nothin' I would rather do
Coin down, party time
My friends gonna be threre too
I'm on a highway to hell
On a highway to hell
Highway to hell, I'm on a highway
To hell
No stop signs, speedlimit
Nobody's gonna slow me down
Like a wheel, gonna spin it
Nobody's gonna mess me'round
Hey Satan, pay in' my dues
Playin' in a rockin' band
Hey mama, look at me
I'm on my way to the
Promised land, wow
Don't stop me, hey, hey, hey...
Yeah, an' I'm gain' down
Ail the way, wow
On the highway to hell*

*Лесен живот, свободна любов
и билет за едно*

*пътуване без завръщане.
Не пипай, остави ме да бъда.
Взимам всичко със себе си в моя път.
Не се нуждаю от основания,
от красиви сентенции.
Няма нещо друго,
което да правя
с по-голямо удоволствие,
от това да отида на купон долу,
където ще бъдат и моите приятели.
Аз съм на директния път за ада,
на прекия път за ада,
прекия път за ада.
Аз съм на прекия път за ада.
Няма стоп знаци, няма
ограничение за времето.
Няма никой, който иска да ме спре.
Като колело ще профуча натам.
Хей, Сатана, аз плащам дълговете си,
защото свиря в рокгрупа.
Хей, мамо, виж ме,
аз съм на път
към обещаната земя, уоу.
Не ме спирай, хей, хей, хей...
Йе, аз ще извървя пътя до края, уоу,
прекия път за ада.*

AC/DC - „Highway to hell" (1979). Тази плоча беше комерсиалният пробив на групата

В тази песен е събрано всичко за музикантите от **AC/DC**. „Рокендролът е прекият път към ада", потвърждава китаристът Енгъс Ъънг. Но кой си е мислил, че с тази песен ще стане още един сериозен поврат? „Не ме спирай, хей, хей, хей..."

Йе, аз ще извървя по пътя до края, уоу, директния път за ада", извика към света певецът на AC/DC Бон Скот на 19.02.1980 година пътят на Бон Скот действително стига до своя край. След една нощ, прекарана в гуляй, той се задушава, повръщайки. С тази смърт остава верен на отношението си към живота. През 1977 година с песента „Hell ain't a bad Place to be" той ни уверява: „Адът съвсем не е лошо място"

По повод смъртта на Бон Скот едно младежко списание коментира: „Колко често в последните месеци Бон Скот пееше, по-точно крещеше: „I'm on the highway to hell, I'm on the highway to hell!" Върху обложката на едноименната дългосвиреща плоча той се перчи с рога, които са ни познати от изображенията на Сатана. Винаги, когато ние искаме да говорим повече, казваме: „Случайност!" Според мен смъртта на Бон Скот показва нещо повече: Дяволът и адът не са играчки. Колкото по-безразсъдно се отнасяме към това, толкова по-бързо ще се превърнем в играчки на тези действителности (играчките в действителност).⁹

Но всеки, който си мисли, че след смъртта на Бон, AC/DC ще намали скоростта, остава излъган. Вместо това AC/DC превключва на по-високи обороти с песента „Hell's

Bells" („Камбаните на ада"), а новият певец — Брайън Джонсън, заявява от името на Сатана:

„Аз съм една тътнеща гръмотевица, изливащ се дъжд, аз идвам като вихров ток. Моята светкавица прорязва небето. Ти наистина си млад, но трябва да умреш."

Това намек за смъртта на Бон. Скот ли е? Едва ли следващите думи от песента могат да бъдат отбелязани като черен хумор:

„Аз не творя затворници, не щадя ничий живот, никой не се съпротивлява в битката. Аз имам своята камбана, ще те заведе в ада. Аз те пипнах вече, Сатана те спина вече."

Скоро след това вярващи християни започват да протестираат срещу ужасната игра, която групата играе със самата себе си и със своите почитатели. Певецът на АС/ДС — Брайън Джонсън, е възмутен:

„Тези глупави типове, които все повтарят „Бог", говорят за дявола по-често от нас... Това, което правим, е просто шега... Не следваме никакви сатанински послания, просто трябва да намерим подходящите редове, които да... се римува със следващите."¹⁰

Хиляди почитатели пеят с тях „Highway to hell". Какво се случва с тези младежи, които крещат: *„Аз съм на прекия път за ада... Не ме спирай, хей, хей, хей... Йе, аз ще извървя пътя до края, уоу, прекия път за ада!"*

Много от тях припават на песента, без да се замислят — до тяхното подсъзнание не достига съдържанието на думите. За мнозина обаче песента е химн за смисъла на техния живот. Библията казва: *„Пред очите им няма страх от Бога."* (Римляни 3:18).

Адът въобще не е приятно място, както някои пеят. Нещо повече, адът е място за наказание на осъдените. Той е огнена пещ, където ще има *„плач и скърцане със зъби"* (Матей 13:42), *„неугасим огън"* (Матей 3:12), където *„червеят им не умира и огънят им не угасва"* (Марк 9:44), *„вечно наказание"* (Матей 25:46). Всички изказвания на Библията за ада са потресаващо сериозни Затова е много глупаво да си играем с ада и да си направим шеги с това. Отредено е на човеците *„веднъж да умрат, а след това настава съд"* (Евреи 9:27), тогава пред Бога ще замлъкнат и клеветниците. *„Кой може да устои пред негодуването му? И кой може да застане, когато пламне гневът му? Когато яростта му се излива като огън, скалите се разпадат пред него."* (Наум 1:6).

Обаче Бог не иска гибелта на човека, а неговото спасение: *„Заклевам се в живота си, казва Господ Йехова, не благоволявам в смъртта на нечестивия, но да се върне нечестивият от пътя си и да живее. Върнете се, върнете се от нечестивите си пътища, защото ще умрете..."* (Езекиил 33:11).

Бог ще търси сметка на всички нечестиви. Но днес той приканва всеки да приеме Неговия Син, Исус Христос, като Спасител и Господар на живота си. *За всички, които все още са „на прекия път за ада", това е единственият спасителен изход.*

Подценяване и преувеличаване?

При проучвания на окултизма в рокмузиката човек закономерно се натъква на три проблема:

1. Мълчание и дискретност

Те се съдържат в естеството на всяка езотерична и окултна дейност. Хората, които са в плен на тези неща, са заинтересовани да го пазят в тайна. Тайните окултолози се обграждат със стени от мълчание. Този, който без разрешение се опитва да проникне в тайните им, или пък стане изменник на окултното съсловие, не може да бъде сигурен за живота си. Това е една от причините за огромната цифра от активни окултисти сред музикантите.

2. Рекламата

Днес повече от всякога от окултизма и магиите се правят пари. От нарасналия интерес към окултизма (окултната експлозия) безскрупулни гешефтари пълнят джоба си.

Трябва да имаме предвид, че зад всеки договор за грамофонни плочи стоят и търговски интереси, чиито средства са почти винаги законни (дори окултизма!) и се грижат за „звонковата монета“ под формата на пласиране на плочи, организиране на концерти и т. н. Това допълнително се подпомага от жадната за сензации преса.

3. Любопитство и жажда за успех

Не на последно място подбуда, заради която мнозина музиканти флиртуват с окултизма, са любопитството или надеждата, че по този начин ще се реализират с по-голям успех.

Посочените по-горе фактори често са причина за сериозна съпротива. Критиците възразяват, че оценките за окултната материя в рока са преувеличени или съвсем неоснователни, защото „окултните“ групи въобще не приемали сериозно това, което свирят и представят на публиката. Всичко било само реклама и т. н... Стига се до коментари от следния тип:

"... има хора, способни да говорят подобни глупости само за да привличат нови членове в сектите си, защото това, което пишат, е измислица. Всяко дете знае, че **АС/ДС** само пеят, но не мислят сериозно за него, а за смъртта на Бон Скот не са виновни те. Ние също вярваме в Бога и Бог знае, че това е просто техният стил. Може би хората, които говорят тези глупости, са по-близо до ада, отколкото ние." (Анонимно писмо по повод на статия за **АС/ДС**.)

Оказа се крайно наложително да се направи една разграничаваща рецензия, която да покаже връзката на тези групи с окултизма. От анализите на проблематиката следва много сериозна теза:

Съществуват възражения, които: а) се свеждат до факта, че една рокгрупа е безобидна, защото използва окултизма само като средство за реклама (и въобще не го приема сериозно), или б) че с чиста съвест човек може да си слуша „окултен рок“, „разбира се, не за да призовава Сатана“, а само заради „суперсаунда“ на групата. Тези възражения или извинения аз оценявам като маневра за отклоняване от въпроса по следните причини:

1. Ясно е, че има изпълнители, които си създават окултен имидж за пари. Дали с това печелят или не, не е толкова важно; важното е, че по този начин широко се отваря вратата на Сатана, което той винаги използва. С други думи, на Сатана му е все едно кой бие тъпана за него. Няма значение дали една група пропагандира окултни неща от убеждение или само „за удоволствие“ — и в двата случая се подвеждат хора. Рокуел пише за последствията: „Все повече деца и подрастващи приемат и практикуват магьосничество, молитви към Сатана, магически култове, магьоснически формули,

фантастични култови действия, астрология и се подчиняват на сатанински проповедници, вещици и врачки."¹

2. Рокгрупи, които си играят с окултизма, се отварят за влиянието на сатанински сили. Със своите „шеги“ те рискуват по-скоро да се обвържат с дяволската действителност, отколкото да си направят забавление. Сатана приема сериозно техните „играчки“. С ужас трябва да отбележим, че рано или късно той сграбчва всяка протегната към него ръка и не я пуска. Който бърка в огъня, той се опарва — дали вярва в силата на огъня или не, няма значение. Безброй случаи потвърждават, че участието в света на окултизма не остава без последствия. „Но аз го правех само на шега, от любопитство“, ще кажат някои. При такова изявление духовните наставници могат само да поклатят глава. Веднъж чух следното: „Твоите шансове щяха да са големи, ако си отглеждаш гърмяща змия за домашно животно, отколкото ако се отдаваш на окултна дейност.“ Личния си опит бих могъл да изразя с думите на Dennis Wheatley: *„Моите собствени възприятия ме доведоха до абсолютното убеждение, че участието в света на окултизма носи със себе си опасности от съвсем реално естество.“*

3. Ако един музикант наистина се е отворил за демони и е получил един или повече придружаващи духове, те остават постоянно в близост до него и го правят носител на тайнствени сили, окултни „енергии“. Чрез тях музикантът е в състояние да влияе на подсъзнанието на „жертвата“ си и така те могат да навлязат в подсъзнанието ѝ.

Това става чрез парираме на активната защита на човешкото съзнание, при което се изключват волята и съзнателната дейност на ума и така човешкият дух се отваря за всичко, което иска да нахлуе в него. Вратата на подсъзнанието се отваря за всички чужди духове. Активният разсъдък е пречка за влиянието на демони. Затова тяхната цел е да доведат човешкия ум до състояние на празнота, т. е. да създадат вакуум, в който след това самите те да нахлуят. Ето защо не е безопасно да се подценява възможността човешкият дух да бъде повлиян от окултните сили. Неслучайно на християните се напомня: *„Бъдете трезвени, будни. Противникът ви, дяволът, като ри каещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне.“* (I Петрово 5:8).

Бивш сатанист свидетелства, че по време на един концерт **Pink Floyd** съобщават на присъстващите сатанисти по медитивен път, че са „от техните“.

Известният китарист Джими Хендрикс преди смъртта си е дълбоко оплетен в спиритизма. Той признава, че имал видения, общувал с дух и че през август 1969 година на фестивала във Woodstock виждал небето пълно с НЛО.² Веднъж казва: *„Чрез музика може да се хипнотизира. Когато се налучкат най-слабите места на хората, можем да проповядваме чрез тяхното подсъзнание всичко, което искаме... Музиката извира от въздуха, затова мога да осъществя връзка с духовете.“*³

Каква роля играе музиката?

Сега да се спрем на друга важна способност на музиката: способността да предизвиква свръхестествени преживявания. Окултните и черните изкуства, както и различните религии знаят това. Ето защо те използват определени форми на музика, за да постигнат състояние на транс или да предизвикат атмосфера, която улеснява действието на демоните. Аз лично имам впечатление, че тази проблематика в общи линии е омаловажавана, а съществуващият тук потенциал е напълно подценяван.

Що се отнася до връзката между окултните явления и музиката, парапсихологът В. Ф. Бонин отбелязва:

„Очевидно музиката има стимулиращ ефект, който благоприятства парapsихологичното. Тя може да промени състоянието на разсъдъка, например да доведе до транс, може и просто да благоприятства обмяната на ИСВ (информация за свръхестествени възприятия).“¹

В статията „Рок и черна магия“ (Spotlight, 11/1978) се засяга същността на въпроса: „За да разберем връзката между музиката и окултизма, трябва да се вземем в миналото, във времето, когато лекарите магьосници (шаманите) трябвало да знаят и да учат, че в музиката има сила, която може да предизвика поведение, необяснимо по естествен начин.“ Това нещо се знае отдавна, но още не е обяснено, а Шекспир не е първият, който възкликва: „Музиката е способна да укроти и зверовете!“ *Размишлявайки над това, стигаме до извода, че чрез магията и окултизма музиката може да предизвика и обратен ефект, т. е. да се промени настройката у човека.*

Посегателство над човешкия мозък

Целта на шаманите и на много други окултисти е да докарат хората до транс. Става дума за ненормално състояние на съзнанието, при което човек няма пълен контрол над себе си, и тогава чужд дух може да поеме частично или напълно контрола над мозъка и тялото. Известният изследовател на човешкия мозък, нобеловият лауреат Jonh Eccles *сравнява мозъка с „машина“, която може да бъде задвижвана от дух — все едно от какъв.* Не само той смята така. В абсолютно същата насока говорят и по-новите трудове на неговите колеги в специалността Уилдър Пенфийлд и Роджър Спери, чиито резултати опровергават материалистичното схващане, според което всички душевно духовни дейности са само функции на мозъка, които възникват и умират заедно с него. Мозъкът и духът са като инструментите и музиканта. Естествено музикантът не може да свири, ако инструментът е съсипан, но той самият не е инструмент и няма неговите функции, а е негов ръководител и господар.

Принципно погледнато, този инструмент може да бъде управляван и от друг музикант, доколкото успее да „избута“ законния. „Нормално е моята личност да е духът, който управлява мозъка ми“, казва писателят Дейв Хънт, „но ако се окаже в такова състояние на съзнанието, което спиритистът или учителят по медитация би нарекъл „космическа сила“, а медиумът „дух“, тогава нищо не пречи на този нов „дух“ да регулира моя мозък и да предизвика в него преживявания, които на мен да ми изглеждат напълно реални, но в действителност въобще да не се случват.“²

В състояние на транс човешкият дух е скован. Така трансът става предпоставка за явлението „обладаване“ от чужд дух, при което една личност възприема поведение, което в нормално състояние е напълно неадекватно за нея.

Често намиращите се в транс хора предприемат агресивни или сексуални действия, които са необичайни за тях и учудват и самите тях. От една страна, трансът е състояние на съзнанието, в което то придобива паранормални способности и „енергии“ От друга страна, трансът е състояние, до което окултистът иска да доведе „жертвата“ си, за да ѝ натрапи своята собствена воля — в транс човекът е физически беззащитен и може да бъде силно повлиян. Едно от най-важните условия за шаманите и спиритичните медиуми е способността често и без особени затруднения да изпаднат в транс и да бъдат обладавани. Трябва да добавим, че при много от тях по начало съществува „медиумна склонност“. В такъв случай въпросната личност съвсем лесно изпада в транс и е нещо обичайно за нея да е в това ненормално състояние на съзнанието.

Има различни степени на транс — от лек (при който остават спомени) до пълен транс, който бива последван от амнезия (загубване на паметта). В. Ф. Бонин дефинира

транса като „психо-физическо състояние, което е предпоставка за паранормални прояви, и посочва някои причини: хипноза, физическа травма, наркотици, музика, танци, медиуми, техника на дишане, самовнушение.³

Сатанистът Алишър Краули предлага следните действащи методи, за да може да достигне човек до състояние на екстаз и транс:

1. Музика, основаваща се на повторение и ритъм.
2. Наркотици.
3. Особена форма на сексмагия.

Днес Краули има повече последователи отколкото приживе. Ян Дъри прогласява в една от своите песни рецептата на Краули: „*Sex and Drugs and Rock'n'Roll is all your body needs*” („Секс, наркотици и рокендрол, това е всичко, от което се нуждае вашето тяло!“), което става житейско мото на много негови колеги!

Транс, екстаз и обладаване

Все по-ясна става огромната роля на базиращата се върху повторение и ритъм монотонна музика, която се използва при ритуалното призоваване на демони за обладаване в различни езически култове, за да се създаде улесняваща демоничния контрол обстановка, да се предизвикат транс или екстаз. И модерните магьоснически кръгове използват определени мелодии и ритми със същата цел.

В бразилския спиритизъм сеансите се провеждат най-вече сред песни, танци и диво барабанене. Всичко това се усилва до постигане на екстаз. Участниците се обладават от нечисти духове и изпадат в спазматично треперене и кълчене. Тогава задават въпроси на духове и чрез медиуми получават отговори.

Герхард Бергман описва богослуженията, свързани с бразилския култ „умбанда“, на които той попада по време на своето пътуване: „Служенията са свързани с култови танци. Тактът се поддържа от барабани. Танцовите движения се усилват. В началото са само танцови стъпки, които постепенно се превръщат в диви движения. Издръжливостта е поразителна. По правило се танцува най-малко три часа, и то без прекъсване. Последствието е, че все повече от хората изпадат в танцов екстаз и частичен или пълен транс. Практикуването на този култ е с цел да се получат медиумни способности или съответно да се развият вече получените. Практически тези „богослужения“ са спиритични сеанси.“⁴

По време на балийския танц кетяк, който разказва част от живота на хиндуисткия бог Рама. Жителите на селото, хипнотизирани от собствените си

движения и пеене, изпадат в религиозен унес, който се характеризира с транс и невероятна пъргавина. Трансът прави възможно за танцуващите изпълнението на бързи и сложни движения, без да се объркват или да се изтощават. Подобно явление се наблюдава и на рокконцертите: младежите танцуват в екстаз неуморимо и извършват движения, които при нормална обстановка биха ги уморили много бързо.

Заклинателите на мъртвите в някои азиатски народи призовават своите „богове“ (всъщност демони), при което пускат косите си и под монотонното барабанене клатят главите си дълго, докато им се завие свят и разсъдъкът им спре напълно всякакво действие. На този етап устата им започва да се движи неопределено, тялото започва постепенно да трепери и техният „бог“ идва върху тях. В крайна сметка те биват обладани.

Принципно същото се среща под формата на т. нар. „Head-Bangines“ при много хардрок почитатели. Следните съобщения във вестниците доказват, че това не е безопасно от медицинска гледна точка:

„Английски почитател на рока починал след прекалено дълго „клатене на глава“.

Тийнейджър починал след концерт, на който здравата клатил главата си в ритъма на хевиметъла. Причината за смъртта е юридически потвърдена от един патолог, съобщиха британските вестници в края на седмицата. „Head-Bangines“ се смята за танц и е нещо често срещано сред младите почитатели на хардрока.

Според разказите на 15-годишен младеж преди да почине, той е клатил главата си в ритъма на музиката около 3 часа. На следващия ден изведнъж се парализирал от едната страна и не можел вече да говори. Лекарите установили вътрешен кръвоизлив в мозъка. След два дни момчето умиряло.”⁵

Не твърдя, че „танцуващите“ „Head-Bangines“ съзнателно викат зли духове, а искам да покажа, че те създават условия да бъдат обладани.

По време на този демоничен танц, който може да се види на остров Бали, някои от танцьорите започват да беснеят и да обръщат оръжията срещу самите себе си. Изглежда, че изведнъж ги обхваща желание за самоунищожение. Умопомрачението и демоничният унес довеждат до екстаз. Появяват се пристъпи на безсилие, в трескавата танцова оргия на отчаяние и себеотричане един след друг те се сгромолясват на земята съвсем изтощени и безчувствени.”⁶

В хиндуизма има един ритуал на себеобезобразяване („Тайпсуам“, при който индусите промушват телата си с ножове, игли, куки и копия под часове наред пулсиращия барабанен ритъм). Боб Ларсън разказва за наблюденията си в Сингапур: „Тези, които не се изтезаваха, наблюдаваха или танцуваха. Дузина младежи профучаваха наоколо като вихри и правеха същите жестове, които съм наблюдавал в танците на американските младежи. Ритъмът беше в същото пулсиращо синкопирано темпо като в хардрока. Това, което ставаше там, може да се види в повечето тийнейджърски танци. Изведнъж един от младежите изкрещя. Неговото тяло беше парализирано и той падна на земята, сгърчи се, опита се бавно да се изправи. Необходими бяха 4 мъже да го поддържат. При другите танцуващи младежи започнаха да се проявяват същите симптоми. „Какво става?“, изкрещях към един стоящ наблизо мъж. „Ние танцуваме на тази музика, докато духът на нашия бог влезе в нас“, отговори той. Ужасен наблюдавах, как един извика и започна да се влачи насам-натам в спазматично треперене и кълчене под въздействието на демоничните сили.”⁷

Екстазен танц на остров Бали

Масова истерия по време на един концерт в Лондон. 800 души изпадат в безсилие.

Rock'n' Roll-ът е изключително повлиян от африканските култове. Във връзка с това „Encyclopedia Britannica“ прави съвсем ясна констатация: „Африканските танци, водещи до обладаване от нечисти духове, достигнаха Новия свят... Танцуващите биват обсебени от африканското божество и започват да правят умопомрачаващи движения, които говорят за характера на това божество.“⁸

Специализираното списание „Medizin heute“ (8/1982) помества една много показателна статия със заглавие „Музиката като наркотик и замърсител на околната среда“:

„Виещите звуци на електрическата китара и трескавото стакато на барабаните карат нервите да вибрират и мисленето да спира. Бийт и рок музикантите превръщат повечето от младите си слушатели в крещяща уродливост, а изпадането в безсилие се приема за успех.“

Лекарят д-р Е. Кнаул допълва: *„Те губят контрол над телесните си функции. Състоянието на унес с тикове на отделни части от тялото, които напомнят епилептичните тикове, виденията, хапането, истеричният смях, подмокрянето и разкъсването на дрехите се приемат за щастливо и желано преживяване.“*

„Явно властта над „енергията“, както медиите обичат да я наричат, масовата истерия, им се хареса много и те започнаха да се грижат за нейното разрастване. Затова рок музикантите бяха между първите, у които се появи това огромно желание да се отдадат на наркотиците, за да изпитат нещо повече, обърнаха се към магията и астрологията, за да имат база за разсъждения и действия. Те отдавна вече бяха в състояние да разбират какво всъщност правят. Който си спомня ранните интервюта с Elvis, **Beatles** или Stones, може да потвърди, че тогава те не бяха съвсем наясно и доста непохватно се опитваха да избегнат въпросите „защо“ и „за какво“ във връзка с тези истории.“⁹

Боб Ларсън, който преди да се обърне към Исус Христос, бе активен рок музикант, отбелязва загрижен:

„Сатана знае, че ако иска да работи пълноценно в тези последни дни преди Второто идване на Христос, трябва да спечели контрола над младежта. За целта използва хардрока, чрез който да завладее масово това поколение. Със собствените си очи съм виждал младежи, които са обладани от демони при танцуване на рокмузика. Това се наблюдава особено при момичетата. От една млада дама би трябвало да се очаква да запази приличие, когато танцува, но съм виждал момичета, които получават спазматични тикове, обясними само с проявата на демонична активност. В сърцето ми нахлуваше страх, когато виждах такива неща да се случват и по време на моята музика.

Един демон не е задължен да остане завинаги в една личност... Когато тя се остави в ритъма на рокмузиката, демонът е в състояние моментално да влезе в нея. Тогава той причинява морални и духовни щети, а после отново напуска личността. В петък и в събота вечер дяволът успява да постигне контрол над живота на хиляди млади хора.“¹⁰

Накрая ще допълним: Прекалено висока музика, с постоянен „набиващ се“ ритъм, благоуханни вещества, тъмнина, бързо сменящи се светлини, достатъчно много зрители, които се въодушевяват един от друг — това са най-съществените атрибути на всеки рокконцерт и всяка дискотека. Трябва да отбележим, че става дума за същите фактори, които влияят и при магическите действия, които довеждат участниците до състояние подобно на транс, когато те са податливи на хипноза и внушение и са открити за нахлуване в тях на нечисти духове. Замъгляването на мисленето и опиянението са инструменти на Сатана. Библията говори за трезвост и бдителност.

„Окултната експлозия“

„И останалите човеци, които не бяха унищожени от тия язви, не се покаяха от делата на ръцете си, та да се не кланят вече на бесовете и на златните, на сребърните, медните, каменните и дървените идоли, които не могат нито да виждат, нито да чуят, нито да ходят; също не се покаяха нито от убийствата си, нито от чародеянията си, нито от блудствата си, нито от кражбите си.“ (Откровение 9:20-21)

Тук апостол Йоан показва в апокалиптична светлина помрачената същност на отвърналото се от Бога и излъганото от Сатана човечество, върху което върхлитат Божиите наказания. Човекът, със своя горд и упорит дух, не мисли за покаяние и обръщане към Бога; не желае да предаде. Това е крайна степен на неуважение към Създателя и бунт против Него.

За това отстъпление в периода, който непосредствено предхожда завръщането на Исус, Библията ясно говори (II Солунци 2:3, Матей 24:37-39). То е свързано с извънредно разрастващото се беззаконие, т. е. потъпкването на Божиите наредби (Матей 24:12). Ако днес се огледаме в нашия свят, ще открием, че тези неща отдавна са започнали, дори и сред безбройните наричащи себе си християни. Свидетелството на вярващите християни и действието на Светия Дух все още възпират окончателната катастрофа. Описаните в Откровение на Йоан 9:20-21 признаци се очертават като постоянно засилващи се „пред земетръсове“.

Забелязва се нарастващо втвърдяване на хората срещу Бога и Неговото Слово. Гордостта на човека от своята „просветеност“ и научните философски постижения го възпират да се обърне към Бога.

Вместо това хората призовават своите любими идоли. Златни идоли: икономическата им мощ; железни идоли: тяхната техника и военен потенциал; каменни идоли: внушителните им постройки. На тях се осланят, на тях се доверяват.

Развратът, кражбата и убийството са станали нещо обичайно. Развратът, т. е. предбрачните и извънбрачните полови сношения днес се смятат за кавалерско престъпление. Заля ни порно вълна с помощта и на медиите. Ако може да се вярва на американските вестници, то в Америка на всеки 23 минути става убийство, на всеки 75 секунди става нападение и на всеки 10 секунди — кражба с взлом.

Магьосничеството и призоваването на демони. Под „призоваване на демони“ трябва да се разбира нещо повече от призоваване на духа на времето, на идеологии и техните идеи. По-скоро с призоваването на демони и с магьосничеството е описана окултната катастрофа, която ще придобие апокалиптични размери. При това окултното въздействие на рокмузиката е само върхът на айсберга.

Любопитството на науките към тайнственото непрекъснато нараства и парапсихологията от години се радва също на постоянно нарастващ интерес. В Съединените щати се предлагат повече от сто курса по парапсихология. Книгите за медиуми със свръхестествени способности, за астрология, за магии и вещици намират все повече читатели. В своята „История на науките за тайнственото“ Фридрих В. Doucet констатира:

„Милиони хора, предимно от по-младата генерация, се насочват към различни секти, чиято същност на вяра има магьоснически характер и им обещава притежаването на магьоснически сили... Всичко неизследвано, необяснимо и зловещо има необичайна обаятелност. Така че напоследък можем да говорим за вълна от окултизъм.“¹

Шаделман пише: „Днес окултизмът процъфтява. Това е учудващо, защото се смята, че нашето „просветено“ време стои над всичко свръхсетивно. Дявол, демони, суеверия и магия са понятия, които модерният човек би трябвало да е преодолял. Вярващата в чистия разум теология извърши своето, за да представи нещата от същия вид като остарели и недействителни.“²

Модерната теология, устроена материалистично, съвсем не е без вина за разцвета на окултизма и Ос Гинес забелязва това:

„Християнството, на което се струва, че окултите не съществуват вече, изгуби междинната си позиция между скептиците, които отричат съществуването им, и тези, които напълно го приемат. Тогава всеки, който търсеше духовната действителност и не можеше да я намери в църквата, се обърна към окултизма. Каква ирония: има теолози, които равнодушно заспаха, потънали в рационализма на теологията си, и са последните, които вършат тези неща." ³

Окултната заплаха обаче е страшна реалност. Медикът Улрих Зен стига до заключението: „В нашия век на „окултна експлозия“ и „демонична инвазия“ планът на Дявола е всеки човек — вярващ или не, образован или не, да бъде демонично повлиян и да се владее неговият духовен свят." „Окултната експлозия“, обяснява един известен евангелист, е „демоничното нападение с огън, което трябва да обстреля полузападните християнски бастиони. Междувременно атеистично оцветената теология спомага за една духовно изтъняла зона, която окултизмът може да превземе, без да се напруга. Това е нашата ситуация!" ⁴

Предвид продължаващата демонична инвазия, високоуважаваният теолог Петер Байерхаус призовава настойчиво: ⁵

1. Не трябва да подценяваме окултната вълна в нейните различни прояви и скрити изяви.

2. Добре е да се противопоставим на окултната вълна с най-голяма бдителност по отношение на собствения си духовен живот.

3. Живите християни да приемат още по-съвестно призванието си да се присъединят към армията на светлината.

Внимание! Религиозна съблазън...

Добре ще направим, ако приемем настойчивите предупреждения на Исус и ги спазваме: „Пазете се да не ви заблуди някой!" (Матей 24:4) и „Каквото казвам на вас, на всички го казвам, бдете!" (Марк 13:37). Господ Исус Христос казва това не без причина на своите последователи, защото за времето преди Неговото пришествие е предвещано повишаващо се „окултно демонично наводнение", свързано с лукаво религиозно изкушение:

В Матей 24:4 и Марк 13:12 се говори за лъжепомазаници и лъжепророци, които чрез окултни сили ще покажат големи окултни чудеса и знамения и ще съблазнят мнозина. Някои ще слушат лъжливи духове и учения на демони (I Тимотей 4:1). Накрая демоничната инерция ще стане толкова голяма, че на обществената сцена ще излезе големият изкусител, Антихрист, „чието идване се дължи на действието на Сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса" (II Солунци 2:9). В Откровение 16:13-14 още веднъж е посочено, че тези свръхестествени явления са следствие от действието на нечисти духове, „бесовски духове, които вършат знамения". Според Божията подредба днес ние живеем във време, в което „вярваме, без да сме видели" (Йоан 20:29, I Петрово 1:8). Повярвалите в Господа Исуса „ходят с вярване, а не с виждане" (II Коринтяни 5:7).

Но отделеният от Бога човек иска първо да види знамения и чудеса. Сатана умее да се възползва от желанията на своите жертви: *Човекът иска, а Сатана му дава да види, след това празнува успеха си.*

По пътя на победата

За съжаление църквата на Исус често създава впечатление, че е свикнала с този вид „окултна вълна" на „последните дни", станала е толкова притъпена и заспала, че

едва ли някой се тревожи от тези факти. Нито пък някой — което е абсолютно необходимо — удря алармената камбана, за да раздруса и събуди църквата на Исус.

Вярващите християни не трябва да стоят равнодушно, с ръце в джобовете пред тази ужасяваща реалност: там, където действат окултни сили, би трябвало те да са предизвикателство за всеки, който съзнателно застава на страната на Бога. Тук не става дума за нещо незначително, а за действие на богопротивни сили, зад които като подстрекател и организатор стои сам Сатана! Неговата цел е да доведе всеки човек в своето владение, в „мрака“ — в грях, далече от Бога, а след това да бъдат заедно с него във вечното наказание. На спасените от Исус Христос той залага капани — безмилостно и с нескрита злоба. Затова апостол Павел напомня в църквата в Ефес (който впрочем се е считал за център на окултизма по това време) хората да се облекат в Божието всеоръжие" (Ефесяни 6:10-17), за да са способни да устоят на лукавството на Сатана.

„Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу всесветските управители на тая тъмнина, срещу духовните сили на нечестията в небесни места.“ (Ефесяни 6:12).

Петър също настойчиво призовава към бдителност и непоколебимост срещу дявола и неговите атаки (I Петрово 5:8-9): *„Бъдете трезви, будни! Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне. Съпротивете се нему, стоейки твърди във вярата.“* Става дума за борба, която всеки християнин със смелост и дълбоко убеждение може и е длъжен да доведе до край. Той знае, че може да постигне победа над всеки лукав опит на Сатана чрез силата и мощта на Исус: *„Но благодарение Богу, който ни дава победа чрез нашия Господ Исус Христос“* (I Коринтяни 15:57).

Действието на Исус и това на Сатана са абсолютно несъвместими — те са като огъня и водата.

Бившият медиум Виктор Ернест по време на спиритичен сеанс попитал един дух дали вярва, че Исус Христос е пролял кръвта си за опрощение на греховете. Тогава духът съборил медиума от стола на земята.

Белият магьосник Круз разказва: „Духовете нахлуваха в мен от всички страни. Нашепваха ми, че щели да ме лишат от закрилата си и да ми отнемат властта, която имах над тях. Казаха също, че щели да ме убият в мига, в който открито заста на страната на Христос. Заплашваха ме, че ще погубят всичките ми роднини.“ Бившият спиритист Р Гесън след последния си сеанс обмислял да спре заниманията си със спиритизма и да се предаде на Исус Христос. Тогава неговият контролиращ дух се опитал да го удуши.

Много пъти било констатирано, че когато праведни християни се молят наблизко, пречат на сеансите или духовете отказват да се появят. Също така безспорен е фактът, че предсказанията на астролози и врачки важат само до момента, в който този, за когото се отнасят, се отрече от този демоничен контрол и стане християнин! Когато вярващи християни попаднат на магьосник-лечител, винаги има смущения. Сериозната молитва на вярващия блокира извора на сила и знание на тези лечители, а сеансите завършват със забележки от рода на: „Не мога да ви помогна, вие имате различен дух от моя“ Исус Христос притежава най-високия авторитет и власт. Той е *„глава на всяко началство и власт“* (Колосияни 2:10). Когато царството на тъмнината е в конфронтация с пълномощно на Исус Христос, злите духове са длъжни да отстъпят пред по-силния. Господ Исус Христос обяснява:

„Когато силният въоръжен човек (Сатана) пази двора си, имотът му е в безопасност. Но когато един по-силен от него нападне, та му надвие, взема му

всеоръжието, на което се е надявал, и разподеля, каквото грабне от него." (Лука 11:21-22)

„Исус идва; мощният Спасител влиза с взлом в къщата на силния, разбива укрепената крепост на врага, извежда победоносно затворниците. Сатано, ти злият, усецаш ли по-силния? Исус — мощният Спасител, идва!" (Лудвиг Алендорф)

Победителят в тази битка казва: *„Който не е с мене, той е против мене; и който не събира заедно с мене, той разпилява" (Лука 11:23).*

Значи в Божиите очи няма неутрална позиция относно делото на Исус Христос! Част от Неговото дело е *„да съсипе делата на Сатана"*, а окултизмът е едно от тях. Можем ли да останем равнодушни? За съжаление това става дори с тези, които са с Исус. " Случва се в конкретни ситуации някои да не -стоят на страната на Своя Господ, така че — най-често несъзнателно — се обръщат срещу Него. В такъв случай буквално може да се приложи стиха в Галатяни 6:7: *„Недейте се лъга! Бог не е за подиграване; понеже каквото посее човек, това ще и да пожъне."* Тогава трябва да отбягваме и най-слабия, дори на шега или експериментално, контакт с окултните сили. Даже четенето на окултна литература може да ни въвлече в омагьосания кръг Трябва да отбележим, че *„царските Божи работници"*, които пазят в библиотеките си и четат опасни магьоснически книги (като 6 и 7 Книга на Мойсей), обикновено имат духовно мъртва църква. По отношение на това лекомислено флиртуване със злото Библията казва: *„Страхът от Господа" (Притчи 14:27) и „чрез страх от Господа човеците се отклоняват от злото" (Притчи 16:6). „Да се отклонява от злото, е друм за праведните; който пази пътя си, опазва душата си"(Притчи 16:17).*

Страх от Господа е благоговейно доверие в Него, което блокира злото. А когато слушаме плочи с окултно, богохулно и мръсно съдържание, ние открито оскърбяваме Бога. Каква жътва да очакваме тогава?

Всеки вярващ християнин е длъжен да съобрази живота си с Божието Слово — *„Нека отхвърлим делата на тъмнината и да се облечем с оръжието на светлината" (Римляни 13:12).* Какво трябва да направиш, ако си в плен на рокмузиката „в служба на Сатана". В своята книга „Рокмузиката и християнският начин на живот" Валтер Коли посочва пътя на освобождението:

*„По време на апостолите са били изгаряни скъпи магьоснически книги (Деяния 19:19). Точно така и днес пленникът на рокмузиката трябва да унищожи плочите си с окултно, богохулно и мръсно съдържание, ако иска Словото Божие да расте мощно в него и да взема надмощие (Деяния 19:20). Невъзможно е човек да се занимава съзнателно и постоянно с богоненавистни дела и да иска едновременно с това да има живо общение с Бога."*⁶

Какъв беше мотивът на повярвалите ефесяни, за да унищожат магьосническите си книги? Страх от Сатана или заплаха от нечестивите духове? Не! Те бяха така поразени от мощта и величието на Исус Христос и Неговия авторитет над силите на мрака, че действаха от благоговение, любов и преданост към своя Господ и Спасител.

Следствие 1: *„И страх обзе всички тях и името на Господа Исуса се възвеличаваше" (Деяния 19:17)*

Следствие 2: *„ И мнозина от повярвалите дохождаха, та се изповядваха и изказваха делата си" (ст. 18)*

Следствие 3: *След покаянието и изповядването на греховете последваха делата: те унищожиха упорито много своя окултна литература (не я продаваха или подаряваха!) (ст. 19)*

Не се притесняваха от финансовата загуба: стойността на изгорелите магьоснически книги възлизаше на 50 000 сребърни драхми. Имайки предвид, че според Мат. 20:2 дневната заплата на един работник е възлизала на 1 пеняз (1 драхма), ясно е, че с тези пари е можело да се запламят на 160 работници за цяла година! Какво става тогава с нашата жертвоготовност?

Трябва да разберем, че „Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина” (I Йоан 1:5)! Той е съвършено свят и не търпи никакъв грях в общението си. I Йоан 1:6: „Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнина, лъжем и не действаме според истината”. Обаче всички, които са едно с Исус, имат радостната увереност: „Ако изповядаме греховете си, той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда” (ст. 9).

Бог сериозно постави пред народа на Израел решаващия избор:

„Днес викам небето и земята за свидетели против вас. че положих пред вас живота и смъртта благословието и проклятието, затова изберете живота за да живеете ти и потомството ти избири да любиш Господа твоя Бог да слушаш гласа Му и да бъдеш привързан Нему (защото това е животът ти и дължината на дните ти ... (Второзаконие 30:19-20)

КАКВО ИЗБРАХТЕ Вие?

Anmerkungen

Kapitel 1:

1. Siegfried Schmidt-Joos, Barry Graves?
„Rock-Lexikon”, Rowohlt Taschenbuch Verlag, Reinbek bei Hamburg, aktualisierte und erweiterte Auflage 1975, S. 54.
2. Tiber Kneif (Hrsg.), „Rock in den 70ern”, Rowohlt Taschenbuch Verlag, Reinbek bei Hamburg 1980, S. 1 14.
3. „Rock and Schwarze Magie”, Teil III, erschienen in: „Spotlight” 12 1978, S. 11.
4. „Circus” Dezember 1971, S. 46.
5. „Circus” April 1976, S. 35.
6. „Hit Parader” Februar 1978, S.24.
7. Obersetzung der Texte aus dem Englischen vom Verfasser. .
8. vgl. 2 Korinther 11:14-15
9. „Roulling Stone” 28. Oktober 1971, S. 41.
10. Bob Larson: „The Day Music Died”, Bob Larson Ministries, Denver/Colorado, 6. Aufl.1978, S. 83.
11. „Metal Hammer”, 2 1984, S. 62.
12. Jacob Aranza: „Backward Masking Unmasked” Huntington House Inc., Shreveport /Louisiana 1983, S. 69.
13. „Bravo”, 06. Oktober 1983.
14. „Newsweek”, 21. November 1983, S. 48.
15. H.- Jurgen Trabert in „Punkt”, 10/1981, S.28.
16. „Metal Hammet”. 184, S. 25.

115

Kapitel 2:

1. Horst Knaut: „Das Testament des Bosen“, Seewald Verlag, Stuttgart 1979, S. 135.
2. „Hit Parader“, Juli 1975, S. 64.
3. Jacob Aranza, a.a.O., S. 12; John Rockwell: „Trommelfeuer“, Verlag Schulte + Gerth, Asslar 1983, S. 68.
4. Jacob Aranza, a.a. O., S. 7.
5. Siegfried Schmidt-Joos: „Sympathy For The Devil. A. Crowley, Kenneth Anger und die Folgen“ veröffentlicht in: J. Gulden K. Humann (Hrsg.): „Roch Session 1“, Rowohlt Taschenbuch Verlag. Reinbek bei Hamburg 1977, S. 10.
6. „Rolling Stone“, 19. 8/1971.
7. Tony Sanchez: „Die Rolling Stones“, Moewing Verlag, München 1980, S. 132.
8. „Rolling Stone“, 19. 8 1971 zitiert bei Tony Sanchez, a.a.O., S. 154 f.
9. Boh Larson: „Rock“, Tyndale House Publishers, Wheaton Illinois 1980, S. 44.
10. „Rolling Stone“, 5. 5/1977, S. 55.
11. Tony Sanchez, a.a.O. S. 13.
12. Siegfried Schmidt-Joos, a.a.O., S. 13.
13. Tony Sanchez, a.a.O., S. 196.
14. Tony Sanchez, a.a.O.
15. Tony Sanchez, a.a.O., S. 196 + 198.
16. Siegfried Schmidt-Joos, a.a.O., S. 17.
17. Siegfried Schmidt-Joos, S. 17 f.
18. Siegfried Schmidt-Joos, S. 18.

Kapitel 3:

1. Richard Kriese: „Okkultismus im Angriff“, Hanssler-Verlag, Neuh.-Stuttgart, 1976, S. 14.
- 116
2. Os Guinness: „Asche des Abendlandes“. Hanssler-Verlag, Neuh.-Stuttgart, 1976, S. 266.
 3. Ortwin Schweitzer: „Beweise mir Gott!“, Hanssler-Verlag, Neuh.-Stuttgart, 1978, S. 9 f,
 4. Römer 1:19
 5. Römer 1:20
 6. Römer 1:21
 7. Psalm 14:1
 8. Hebräer 11:1
 9. Hebräer 11:3
 10. Hebräer 11:6
 11. Römer 3:22, 23
 12. Römer 6:23
 13. II Korinther 6:14
 14. I Timotheus 2:4

15. Apostelgeschichte 17:30
16. Lukas 23:41
17. Romer 3:22-24
18. Romer 6:23
19. II Korinther 5:15
20. Johannes 8:44
21. Horst E. Miers: „Lexikon des Geheimwissens“, Grenzwissenschaften, Wilhelm Goldmann Verlag 4. Aufl. 1981, S. 300.
22. Helge Stadelmann: „Das Okkulte“, Brunnen Verlag Giessen 1981 S. 3 f.
23. Merrill F. Unger: „Bibel Aktuell Band 7-Christsein heute“, Verlag Herman Schulte. Wetzlar 1974, S. 84.
24. 5. Mose 18:9-14 (Revidierte Lutherbibel)
25. Horst E. Miers, a.a.O., S. 264.
26. Трябва да подчертаем, че посочените в т. 1 и 2 явления не винаги са предизвикани от окултно влияние.

117

Kapitel 4:

1. „Music Scene — Suisse/Schweiz“, № 19. 2/1981, S. 77.
2. „Circus“, 4, 1972, S. 38.
3. „Rock & Schwarze Magie“ Teil I, erschienen in: „Spotlight“ 10/1978, S. 12.
4. „Hit Parader“, 11., 1968, S. 38.
5. „Time“, 11.09/1978.
6. John Rockwell, a.a.O., S. 78.
7. „Circus“, 22.12/1977, S. 12.
8. Boh Larson: „The Day Musik Died“, a.a.O., S. 181 f.
9. Boh Larson: „Rock“, a.a.O., S. 135.
10. „Siegfried Schmidt-Joos, a.a.O., S. 11.
11. „Rolling Stone“, 16/03.1972, S. 32.
12. S. Schmidt-Joos, B. Graves: „Rock-Lexikon“, a.a.O., S. 357.
13. „Pop“ №23, 1976.
14. Guinness Book of World Records, Sterling Publishig Co., 1965, S. 181-183.
15. S. Schmidt-Joos, B. Graves: „Rock-Lexikon“, a.a.O., S. 46.
16. „Rolling Stone“, 19/03.1970, S. 10.
17. Pierre Granini: „Es ist gefährlich, die Geister zu verwirren. Das magische Weltbild der Can“, veröffentlicht in: J.Gulden, K. Mumann (Hrsg.): „Rock Session 1“, a.a.O., S. 3-9.

Kapitel 5:

1. „Time“, 15/ 08.1975, S. 4.
2. Jacoh Aranza, a.a.O., S. 18 f.
3. „Waco Tribune-Herald“, 28/02.1982.

4. John Rockwell. a.a.O., S. 76.
118
5. „Circus“, 16/08-1976. S. 30.
6. „Circus“, 30.04.1981, S. 45 f.
7. „Circus“, 22/06.1978. S. 15.
8. „Rolling Stone“, 25.03.1976, S. 9.
9. „Rolling Stone“. 07/04.1977, S. 49.
10. B. Larson: „Rock“, a.a.O., S. 133.
11. Zwei weitere Versionen lauten: „Kids In Satanic Service“ und „Knights In Satanic Service“.
12. „Hit Parader“, Herbst 1982, S. 27.
13. Richard Kriese, a.a.O., S. 21.

Kapite 6:

1. T. Knief: „Rock in den 70ern“, a.a.O., S.112
2. *ibid*, S. 113.
3. „Metal Hammer“, 4/1984, S. 7.
4. „Metal Hammer“, 2/1984, S. 10.
5. „Metal Hammer“, 1/1984, S. 15.
6. „Desaster“ № 6/7, 07/1984, S. 16.
7. „Desaster“ № 1,2, 02/1984, S. 12.
8. „Diagnosen“ 10 1983, S. 81. Eine andere Version lautet: AC/DC = „Antichrist / Devil Cooperation“.
9. Hans-Jürgen Trabert in: COGO, № 27, 7/8/1980, S. 11.
10. „Metal Hammer“, 4/1984, S. 62
1. John Rockwell, a.a.O., S. 40.
2. „Rolling Stone“, 26.10.1972, S. 12.
3. „Life“, 3/10.1969. S. 74.

kapitel 8:

1. Werner F. Bonin: „Lexikon der Parapsychologie und ihrer Grenzgebiete“, Scherz-Verlag, Bern und München 1976, S. 351.
2. Dave Hunt: „The Psychic War“, unveröffentlichtes Manuskript, S. 190; zitiert bei: Samuel Pfeifer: „Gesundheit um jeden Preis?“, Brunnen Verlag, Basel 1980 S.105.
3. Werner F. Bonin, a.a.O., S. 489.
4. G. Bergmann: „...und es gibt doch ein Jenseits“, Schriftenmissionsverlag Gladbeck, 3. Aufl. 1976, S. 199.
5. Siegener Zeitung vom 29/03.1982.
6. Joost A. M. Meerloo: „Rhythmus und Ekstase“, Forum-Verlag, Wien 1959, S. 124.
7. Larson: „The Day Music Died“, a.a.O., S. 183.
8. Encyclopaedia Britannica, Vol. 7 1965, S. 39.
9. „Rock & Schwarze Magie“ Teil I, a.a.O., S. 13.
10. Larson: „The Day Music Died“, a.a.O., S. 184.

Kapitel 9:

1. Friedrich W. Doucet: „Geschichte der

- Geheimwissenschaften", Wilhelm Heyne Verlag,
München 1982. S. 42.
2. Helge Stadelmann: a.a.O., S. 3.
3. Os. Guinness, a.a.O., S. 264.
4. Richard Kriese, a.a.O., S. 24.
5. Peter Beyerhaus: „Die okkulte Welle",
Missionsverlag der Ev.-Luth.
Gehetsgemeinschaften e. V., Bielefeld 1979.
6. Walter Kohli: „Rock-Musik und christliche
Lebenshaltung", Das Haus der Bibel,
Zürich/Basel/Genf 1981, S. 70.